

Да ўвагі!
Хто хоча
набываць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!

Народная Воля

НА УЛАСНЫЯ ВОЧЫ

Кандыдаты-невідзімкі

Учора ў Мінску карэспандэнт "Народнай Волі" марна патраціў тры гадзіны ў пошуках пікетаў кандыдатаў у прэзідэнты.

Выбарчая кампанія ў Беларусі знаходзіцца на адным з самых важных этапаў — этапе агітацыі. І, здавалася б, кандыдаты, якія наперабні скардзяцца на тое, што ім выдзелена для выступлення перад выбарчымі камітэтам вельмі мала эфірнага часу, павінны запаліць беларускую сталіцу і рэгіёны краіны сваімі пікетамі.

Учора вырашыў паназіраць, як агітуюць за кандыдатаў у прэзідэнты ў сталіцы.

10 раніцы. Выхад з метро "Акадэмія навук". Пікет у падтрымку Уладзіміра Някляева. Пад сцягам грамадзянскай кампаніі "Гавары праўду!" за Уладзіміра Пракопавіча агітуе малады чалавек Юры. "З самага ранку тут стаю, — гаворыць ён. — Месца хоць і люднае, але не вельмі зручнае для размовы з людзьмі — хто на працу спяшаецца, хто на вучобу. Але бывае, што людзі сама падыходзяць, цікавяцца. Расказаў я ім пра Някляева".

Пагутарыўшы з карэспандэнтам "Народнай Волі", Юры працягнуў агітаваць мінчан. Раздаваўся візіткі з кантактным тэлефонам штаба Някляева, улеткі, на якіх былі пазначаны дата і час выступлення кандыдата ў эфіры беларускага тэлебачання і радыё.

Паназіраўшы за працай Юрыя хвілін дваццаць, раблё

выснову: у большасці людзі ахвотна бяруць інфармацыйны матэрыялы. Але сустракаюцца і такія, якія шарахаюцца ад хлопца, які чорт ад падаў.

Дарчы, усім, каму Юры раздаваў інфармацыйны матэрыялы, на развітанне ён казаў адну і тую ж фразу: "Прыходзьце на выбары толькі 19 снежня".

Ад Акадэміі навук я адправіўся ў мікрааён "Усход". Тут напярэдадні, у сераду, былі заўважаны пікетчыкі з каманды Аляксандра Лукашэнкі. Вельмі хачелася пагутарыць з імі. У прыватнасці, цікавіла пытанне, ці збіраецца іх кандыдат вяртаць адбаваня ў студэнтаў, інвалідаў, чарнобыльцаў і войнаў-афганцаў? Ільготы. Але адказу пацуж так і не даваліся: у раёне Нацыянальнай бібліятэкі ў чацвер з раніцы не было пікетаў не толькі ў падтрымку Лукашэнкі, але і ў падтрымку іншых дзеячых кандыдатаў...

Прайшоўшы ад Нацыянальнай бібліятэкі да аўтавакзала "Маскоўскі", я вырашыў сесці ў аўтобус №100. Ён едзе па праспекце Незалежнасці — самым, здавалася б, зручным месцы для агітацыі людзей. І я распусціў: як убаць пікеты іншых кандыдатаў — выйдзі з аўтобуса і...

Але...

З вокнаў аўтобуса ўбачыў яшчэ два пікеты ў падтрымку ўсё таго ж Някляева — каля станцыі метро "Парк Чалюскінцаў" і каля выхаду з метро "Плошча Перамогі".

Чаму няма іншых?!

Вярнуўся на плошчу Якуба Коласа: менавіта тут падчас збору подпісаў было найбольш пікетаў прэзідэнтаў. А ўчора ў 11.20 — ніводнага! Падумаў: так і з працы можна вылезцець, звязваюцца з гэтымі палітыкамі. Ну як патлумачыць галоўнаму рэдактару, чаму не выканаў заданне? Ну хто паверыць, што магчымаць пагутарыць з пенсіянерамі, якія і ў снегу, і ў дождж ідуць на "Камароўку" па гародніну, не выкарыстаў ніводны з кандыдатаў?

Тая самая карціна была і ля ГУМА. У 12 гадзін сюды толькі-толькі падышлі людзі з каманды Андрэя Саннікава... Я кіннуўся да іх, як да родных. Але яны яшчэ ўдаждваліся на месцы, таму пагутарыць не атрымалася. Калі такая несудзішальная карціна назіраецца ў Мінску, то што імя казача пра рэгіёны, вёскі і мястэчкі? Глуха, глуха, глуха...

На гэтым фоне дзіўным выглядаюць заявы некаторых кандыдатаў пра тое, што 20 снежня Беларусь будзе мець іншага прэзідэнта. Бо, калі і сапраўды ў кандыдатаў ёсць жаданне змяніць уладу, яны павінны дзень і ноч агітаваць за сябе...

Віталь ГАРБУЗАЎ.

АКТУАЛІІ

Светлана КАЛИНКИНА

Позор в прямом эфире

Вот претенденты на должность президента и получили прямой эфир. Долго они плакали, что не имеют доступа на телевидение и радио, а потому не знают их люди. Много они жаловались, что мало времени выделяется на предвыборную агитацию в электронных СМИ. Цензуры боялись, как нечистая сила — креста. Но вот получили все, чего желали. А результат таков, что временами хочется выключить телевизор.

Поле выступления предпринимателя Дмитрия Усса в интернете тут же появились недобрые комментарии в том смысле, что, мол, не был ли претендент на президентский пост пьян? Если бы кандидат выступал "под мухой", то это было бы понятным объяснением того, что произошло, но, конечно, пьян Усс не был. Что еще более позорно, так это то, как, будучи в здравом уме и твердой памяти, он только и смог, что прочитать по бумажке смятый минут обрывочных тезисов и при этом сражался со словом "агрореперерабатывающий". Длинное оно для него, неприоритетное. Да Усс и над словом "демократический" попотел.

Тем не менее человек идет в президенты. И ему не стыдно, он считает себя вменяемым и адекватным. Он искренне мнит себя подходящей кандидатурой.

Насколько дискредитирован Александр Лукашенко пост президента, если и жук, и жаба, и санитарка, и безработный, и предприниматель, которому нужно абсолютно нечего сказать людям, считают себя достойными этого поста — отдельной большой темой. Но это белорусский феномен, когда ты пальцем — и попадаешь в "будущего президента", — явление глубоко нездоровое.

Вот Михалевич. Учился Алексей много, человек он в политике опытный, с хорошими связями за рубежом, слова типа "нефтеперерабатывающий" выговорил без запинки, но главного не понял даже о самом себе. Не в моих правилах переходить на большие и личностные темы, но в данном случае от этого правила я отойду. Потому что Михалевич сознательно идет в большую политику, причем целенаправленно заманивается все выше и выше. А тут уже другие правила и другие требования.

Ораторское искусство для любого политика — курс обязательный. Потому что сколько бы мы ни умничали, сколько бы ни возмущались, но политика любит за речи. И если у тебя дефект речи, то либо долго и упорно работай с логопедом, чтобы дефект если не исправит, то скрывать, либо забудь про то, что ты можешь стать публичным человеком, трибуном. Просто забудь! Безглаголющие не выходят петь, замки не становятся рассказчиками, тугоухие не музицируют... Это логично, таковы правила. Полчас слышать, как Михалевич шепелявит, — это вы меня извините... Это — как если бы я мучила публику оперным пением.

Энергетики — ноль, четкости мыслей — нет, что главное, а что второстепенное в выступлении — непонятно, эмоции — отсутствуют... Просто классический пример того, как нельзя делать, как нельзя выступать. Михалевич говорит про команду, но из выступления понятно, что нет там команды, нет людей, которые могут сказать: "Алекс, подумайся, не позорься". И о чем он говорил? Обошел все острые углы, внятно не высказался ни по одной серьезной проблеме. Просто невозможно было поверить, что перед нами сидит некогда один из руководителей Партии БНФ. Кто его так перевоплощает? С помощью каких кнутов или пряников?

А вот Санников очень понадеялся. Рымашевский отлично деботировал перед большой аудиторией. Он мне понравился даже больше, чем опытный трибу-

Статкевич, эмоциональная речь которого часто была построена на намеках. Рымашевский открыл предвыборные выступления, ему было сложнее всех, но говорил по делу, без зауми, о многом, с болью. В меру цифр, в меру лозунгов. Думаю, он будет еще более интересен и во втором выступлении, и в дебатах. Искренне рада за Виталия.

Нельзя не отметить, что в выступлениях Санникова, Рымашевского, Статкевича и цензурного было над чем поработать, если бы не прямой эфир. Что в наших условиях тотального страха малоизвестно.

По крайней мере, для меня очевидно, что власти свои рычаги влияния на оппозицию задействовали. Поскольку они теперь старательно изображают небывалую демократию и предоставили кандидатам свободу эфидра, то одновременно для нейтрализации эффекта начали активную "резидентскую работу" с претендентами. "Умные" эксперты на полном серьезе говорят кандидатам, что нельзя пугать избирателя, что надо быть уважаемым и умеренным, что Лукашенко в болтологии не перешибешь — потому делай акцент на цифры, на глубину и профессионализм. Что ни в коем случае нельзя показаться радикальным, излишне резким, что не надо пугать номенклатуру, не надо раздражать главного оппонента, не надо поднимать больных для него тем...

Посмотрим, кто купится на эти речи. Но в моем понимании законы эффективной политики требуют обратного: надо поднимать те темы, которые волнуют народ. Причем тем языком, которым люди говорят между собой на кухнях.

А народ сегодня не процентами ВВП апеллирует. Лукашенко многим людям уже просто надоел. Уже даже тупые понимают, что не малая часть чиновников — это ворье, что не живут они на свою зарплату. Что про себя они думают, стараются обеспечить безбедное существование и себе, и внукам. А нам с умным видом рекомендуют заткнуть пояса, затыкают рот мизерной пенсией и смешным заработком. Да еще просят благодарить, что дали эти крохи вовремя.

Вот об этом и надо говорить. Не можешь сам — возьми за руку вменяемую и разговорчивую бабушку-пенсионерку, посади рядом с собой в студии и расспроси с пристрастием, как она, отработав 30–40 лет доработкой в колхозе, живет сегодня на 300–400 тысяч. И почему он носит одежку, купленную еще "за савецкім часам", почему ест в больничку не взяла, когда думала, что помирает... Народ плакать будет от этого рассказа. Потому что многие узнают себя, ведь многие именно так и живут в нашей "прекрасной стране".

Полумертвые не спасают, а выписывают из больницы, чтобы не портили статистику смертности. Деньги на пенсию инвалидам так жалко, что безногого гоняют каждый год на ВТЭК, будто ноги могли каким-то чудом по новой вырасти. Да и какие эти пенсии? Инвалиды детства первой и второй групп, которые обижены судьбой, которые просто не могут работать, получают стыдные гроши — чуть больше 200 тысяч рублей (!). У Лукашенко на столе, образно говоря, даже карандаши дороже стоят.

И это государство для народа, это социальная защита населения, которой он хвалится?.. Молодые и здоровые дети тянут последние деньги из стариков, потому что не могут на свои зарплаты не то что квартиру — салоги приличные купить раз в несколько сезонов. Если ребенок пошел учиться — голодает семья, ведь образование в подавляющем большинстве платное. Если человек не дай Бог серьезно заболел — проси скорой смерти, потому что хо-

рошие лекарства будешь только разглядывать в аптеке, купить их денег не хватит.

И это пресловутые высокие доходы?..

Спилили лес, тупо сожгли — и вот вам показатель роста ВВП. Это наше пресловутое экономическое чудо?..

Зубами те, кто при кормушке, будут за эту кормушку держаться. Грудью лягут. Голос срывают в крике, что нет президента лучше, чем Александр Григорьевич Лукашенко. Потому что они-то при нем хорошо живут, это их президент. Их — тех, кто из слуг народа превратился в царьков с безмерными полномочиями и с безмерными аппетитами. Они будут заигрывать и обманывать, будут чернить всех, кто Лукашенко критикует, будут обещать золотые горы и забавлять предвыборным поведением пенсий и зарплат. Но каждый из кандидатов оппозиции должен быть объяснять, что именно на Лукашенко лежит вина за эту систему, что это он ее создал и что это он ее покрывает. Покрывает даже тогда, когда совершаются страшные преступления.

Он часто говорит о детях, о том, как их любит. Но именно он тратит деньги на развлечения типа президентских хоккейных турниров в то время, когда отчаявшиеся матери просят помощи в сборе средств на лечение их умирающих детей. Помочь кто чем может, потому что у государства на прием для престарелых хоккейных звезд денег нет, а на оплату лечения детей — нет. Как это называется?

Как назвать человека, который одной рукой подписывает закон об отмене льгот для детей, стариков, чернобыльцев, студентов, а другой — программой развития хоккейного спорта, предусматривающую строительство 52 (!) ледовых дворцов? Оказываются, 26 имеющихся дворцов, с большинством из которых и так никто не знает, что делать, нам мало. И ведь все понимают, что это откровенное самодурство. Что такое просто немисливо ни в какой другой европейской стране — держать стариков в нищете, без дорогих и льготных лекарств, экономить на детских пособиях, на бесплатных санаторных путевках, но десятками строить ледовые дворцы!

Лукашенко давно не народный президент. Люди со всей страны едут в президентскую резиденцию со своими бедами, хотят записаться к нему на прием, а им шестнадцать лет говорят: "Невозможно, президент простых граждан не принимает". Я не знаю ни одного адреса, по которому он приехал без предупреждения местной вертляки, ни одного случая, чтобы он отклонился от предварительного оговоренного маршрута, захотел увидеть, а что там, в стороне от подготовленной в его приезде трассы... Он окружил себя такой охраной, которой не было у всех секретарей ЦК КПБ вместе взятых. Для чего? А чтобы не видеть этого народа и даже не знать его проблем. Другого ответа просто нет...

Если не стараться быть respectable и называть вещи своими именами, то тут не полчас — тут можно говорить часами. Потому что наболело, потому что достало, потому что просто стыдно столько лет терпеть этот кураж питекантропов у власти. Людям надо объяснить одно: хватит терпеть это издевательство, потому что дальше будет только хуже. Власть становится все наглее, ее аппетиты растут, бедность переходит все границы. И мы просто обязаны сказать этому беспредельцу: "Хватит!" Белорусы не дурнее всех, потому имеют право сами выбрать себе власть. И белорусы не трусливее всех, чтобы отстоять свой выбор...

Ну, а кого интересует цифр и программные тезисы — пусть почитают в газетах. На слух это плохо воспринимается.

Камуністы марылі пра прэзідэнта

Ідэя ўвядзення ў Беларусь пасады прэзідэнта абмаркоўвалася ў 1990—1991 гадах у ЦК КПБ.

Пра гэта заявіў на прэс-канферэнцыі ў Мінску выканаўца абавязкаў дырэктара Інстытута гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, кандыдат гістарычных навук, дацэнт Вячаслаў Даниловіч.

Паводле яго слоў, пра гэта нядаўна даведліся даследчыкі з аддзела беларускай дзяржаўнай навуковай установы падчас працы ў Нацыянальным архіве Беларусі.

Дакументы, выяўленыя навукоўцамі, сведчаць аб тым, што неабходнасць увядзення пасады

прэзідэнта актыўна абмаркоўвалася кіраўніцтвам Камуністычнай партыі Беларусі ў канцы 1990-га -- на пачатку 1991 гадоў. Паводле яго слоў, нават было падрыхтавана абгрунтаванне для ўвядзення гэтай пасады і ўсё было гатова для рэалізацыі гэтай ідэі на практыцы. І толькі імклівае развіццё падзей, а таксама развал СССР у 1991 годзе адклілі рэалізацыю гэтай ідэі да 1994 года, сказаў Даниловіч.

Марат ГАРАВЫ, БЕЛАПАН.

«Справа Байковай» пайшла ў суд

Матэрыялы крымінальнай справы ў дачыненні да старшага следчага за асабліва важных справах Генеральнай пракуратуры Светланы Байковай накіраваны ў Вярхоўны суд.

Як стала вядома БЕЛАПАН, гэта адбылося 23 лістапада. Цяпер Вярхоўнаму суду неабходна вызначыць падследнасць крымінальнай справы ў дачыненні да работніка Генпракуратуры.

Байкова абвінавачваецца ва ўчыненні злачынства па некалькіх артыкулах Крымінальнага кодэкса, у тым ліку па артыкуле

399 (незаконнае вызваленне ад крымінальнай адказнасці) і 426 (перавышэнне ўлады або службовых паўнамоцтваў).

Святлана Байкова была затрыманая супрацоўнікамі КДБ 25 лютага на працоўным месцы па падарэзні ў перавышэнні ўлады.

Наглядальні чкалі, што генеральны пракурор Рыгор Васілевіч адмовіцца падтрымліваць абвінавачанне ў судзе. Аднак Васілевіч на дэмарш не пайшоў і спіхнуў справу на старшыню Вярхоўнага суда Алега Сукалу.

Віталь РЫМАШЭЎСКІ З хрысціянскай дэмакратыяй Беларусь будзе заможнай!

Тэлевыступлення кандыдата на пасаду прэзідэнта Рэспублікі Беларусь Віталія Рымашэўскага

Дарагія сябры! Браты і сёстры! Я рады вітаць вас сёння ў прамым эфіры.

Мне завуць Віталь Рымашэўскі, і я прадстаўляю першую ў Беларусі народную партыю — "Беларуская хрысціянская дэмакратыя".

Найперш я хачу падзякаваць тым больш як ста тысячам грамадзянам Беларусі, якія паставілі свае подпісы ў маю падтрымку, і беларускім хрысціянскім дэмакратам, якія сабралі гэтыя подпісы.

Дзякую за давер, аказаны мне. Прыкладу ўсе намаганні, каб быць годным гэтага даверу.

Толькі дзякуючы вам я сёння маю гэтыя паўгадзіны ў прамым эфіры. Мы з вамі дамагліся гэтага, і я перакананы, што зможам дамагчыся перамогі.

Пра сябе

Мне 35 год. Беларус. Жыхар Мінска. Жанаты, маю дачку. Адукацыя вышэйшая, інжынер-

будуаінік. Скончыў Беларускі нацыянальны тэхнічны ўніверсітэт (былы БДПУ).

Пасля навування працаваў па спецыяльнасці. Затым пачаў займацца прыватным бізнесам.

Зараз працую наменікам старшыні па міжнародных сувязях арганізацыі "Хрысціянская дэлевава ініцыятыва". Гэта арганізацыя дапамагае простым людзям пачаць свой бізнес, адкрываць сваю справу. Займаюся палітыкай з 1997 года.

У 2002—2004 гг. — быў членам Прэзідыума Беларускай нацыянальнай рады маладзёжных арганізацый "Рада". Адзін з распрацоўшчыкаў "Канцэпцыі новай маладзёжнай палітыкі Беларусі".

Навукаўчы ў Германіі на курсах Вышэйшай школы дзяржаўнага кіравання, вывучаў эканамічнае і палітычнае ўладкаванне ФРГ і Польшчы.

Праваслаўны хрысціян, маю багаслоўскую адукацыю. Я — сустаршыня аргкамітэта

па стварэнні першай у Беларусі народнай партыі "Беларуская хрысціянская дэмакратыя".

Я разам з палітыкамі ствараю гэтую партыю, таму што ведаю — адзін чалавек у нашай краіне нікога не можа.

Беларуская ўлада паважае толькі адну пазіцыю — пазіцыю сілы. А моцныя людзі толькі тады, калі яны аб'яднаныя разам і бароняць адзін аднаго.

(Працяг на 2-й стар.)

Уладзімір НЯКЛЯЕЎ Я прыйшоў, каб вы перамаглі...

Радывыступленне кандыдата ў прэзідэнты Рэспублікі Беларусь Уладзіміра Някляева

Добры дзень, дарагія мае землякі! Мне завуць Уладзімір Някляеў, я — кандыдат у прэзідэнты Рэспублікі Беларусь — і яшчэ раз кажу вам: добры дзень! Усяго найдобрага жадаю беларусам, рускім, украінцам, палкакам, татарам, габрэям — усім, хто прыйдзе 19 снежня на выбарчыя ўчасткі і прагаласуе за новага прэзідэнта — за Уладзіміра Някляева.

Чаму за Някляева, а не за некага іншага? А толькі па адной прычыне: каб лепей жыць. Галасуеце за Някляева — і жыццё ваша стане лепшэе.

Нехта з вас, можа быць, зарэза падаму: а ці не той гэта Уладзімір Някляеў, які пазі і які песні піша? "Гуляць дык гуляць..." ды іншыя, якія спявае ўся Беларусь.

Так, я той самы Уладзімір Някляеў, які напісаў гэтыя песні, іншага Уладзіміра Някляева ў Беларусі няма. Але я ўжо даўно займаюся не песнямі, не па-

эзіяй, а палітыкай. Бо пазіія жыццё наша можа ўпрыгожыць, але не змяніць. А я хачу яго змяніць. Палепшыць. І ведаю як.

І калі нехта вам будзе казаць, што пазі Уладзімір Някляеў мала што разумее ў палітыцы і не можа быць прэзідэнтам, — не верце! Бо я ўжо даказаў, што я палітык. Я стары грамадзянскую кампанію "Гавары праўду!" — самую моцную грамадскую арганізацыю ў Беларусі. Мне і маім таварышам за гэта арыш-

тоўвалі, канфіскоўвалі маёмасць кампаніі, запалохвалі нас судом і турмой, але не змаглі запалохаць. Кампанія "Гавары праўду!" як дзейнічала, так і дзейнічае. Яна не звязаная ні з уладай, ні з апазіцыяй: яна працуе самастойна на карысць простых людзей. На вашу карысць. Менавіта кампанія "Гавары праўду!", якая мае 35 рэгіянальных штабоў і тры з паловай тысячы актывістаў ва ўсіх кутках Беларусі, дапамагла мне сабраць больш за

200.000 подпісаў для таго, каб я стаў кандыдатам у прэзідэнты. Дзякуючы агітацыі, якую кампанія праводзіць за Някляева, мой рэйтынг сёння складае 17 працэнтаў — гэта значна больш за рэйтынг любога іншага саперніка Лукашэнкі. А гэта значыць, што ў Някляева найбольшы шанс на перамогу на прэзідэнцкіх выбарах.

(Працяг на 3-й стар.)

Андрей САННИКОВ История делается сегодня. И мы победим

Тэлевыступленне кандыдата в прэзідэнты Беларусі Андрэя Саннікава

Добры вечер, дарагія мае суседзенькі!

Представьте: 20 декабря мы победили, и диктатура ушла в прошлое, а Лукашенко на личном самолете бежал в Венесуэлу. Миллионы людей с криками "Ура!" и "Жыць Беларусі!" вышлі на улицы. Белорусское телевидение ведет прямую трансляцию с улиц Минска.

16 лет мы ждали этой победы. И вот этот день наступил. Мы наконец избавились от коррупционеров и казнокрадов, от за-

блуждения и просто незнакомые люди, которые пришли поздравить и сказать слова поддержки. Поздравить Лукашенко не пришел ни один человек. Министр образования Радзько, получивший за него удостоверение кандидата, вышел из Дворца Республики никем не замеченный и никому не интересней.

До смены власти и освобождения страны осталось всего несколько недель. А пока Беларусь называют последней диктатурой Европы, и называют справедли-

во. Мы точно знаем тот момент, когда Беларусь начала скатываться к диктатуре. 14 ноября 1996 года председатель Центризбиркома Виктор Гончар был незаконно смещен со своей должности перед референдумом. Тот год должен был стать для Лукашенко последним. Референдум, который он проводил для уничтожения нашей Конституции и полного присвоения власти, был незаконным.

(Працяг на 2–3-й стар.)

Віталь РЫМАШЭЎСКІ

З хрысціянскай дэмакратыяй Беларусь будзе заможнай!

(Працяг. Пачатак на 1-й стар.)

І мы ўжо даказалі, што дамагчыся змен мажана нават у нашай краіне.

Нягледзячы на фальсіфікацыю выбараў, мы маем трох дэпутатаў мясцовых Саветаў.

Разам з цэрквамі мы дамагліся забароны рэкламы магі і акульце на беларускім тэлебачанні і ў газетях. Спыйнілі гэтую крыніцу абкрадання і падману беларусаў. Правялі шмат мясцовых кампаній.

Мы разумеем: для таго каб да лепшага змянілася жыццё нашай краіны, мала проста замяніць прэзідэнта. Мы павінны за аснову нашай эканомікі, палітыкі, сацыяльнага жыцця ўзяць хрысціянскія прынцыпы.

Але, можа быць, у нашай краіне і так усё добра? Можа, не трэба нічога мяняць?

Выбіралі прэзідэнта, а атрымалі цара, які турбуецца пра сваіх сыноў і набавіне кішняў сваім чыноўнікам! Можа, так яно і трэба?

Падчас гэтай кампаніі я правёў сустрэчку з усіх рэгіёнаў Беларусі, сустракаўся з многімі людзьмі. Я ведаю, што сёння ўлада абараняе толькі інтарэсы чыноўнікаў і сілавых структур. Карупцыя дасягнула 100 працэнтаў. Чым меншы населены пункт — тым больш карупцыі.

Міліцыя, выданкам, суды — абараняюць адзін аднаго. Нам расказваюць бацькі пра тое, што ў гэтай краіне ўлада змагаецца з карупцыяй: уся дзяржаўная сістэма за 16 гадоў падзідзі гэтую карупцыю ў неверагодных маштабах. У кожнам раёне, у кожнай галіне гаспадаркі — свая мафія. Уся сістэма працуе на бабах і адкатах.

Простаму чалавеку немагчыма абараніць праду на працы, у судзе, забіць і забіць годнае жыццё сабе і сваёй сям'і.

Сітуацыя з коштамі на прадукты пераходзіць ужо ў СЭ МЖК. З экрану тэлебачання нам распаўвадаюць, што жыццё становіцца ўсё лепш і лепш, а прыходзіць у краму і разумееш, што на якасныя прадукты зарплата не хапае. Кошты за апошні год непамерна выраслі, і прагназуецца іх ДАЛЕЙШЫ РОСТ.

Пенсіі і стывенды, заробкі павышаны на 10 працэнтаў, а кошты — на 20 працэнтаў! Кошты на прадукты ў нас такія, як у Літве і Польшчы, а заробкі?

У людзей забралі люты! Ахова здароўя, як вядома, даўно па факце ўжо не з'яўляецца бясплатнай. Жадаеш хутка і якасна — плаці. Жадаеш як бы бясплатна — стой у чарзе і хварай.

У каго ёсць сэрца, той не можа не адчуць таго болю, той несправядлівасці, у якой жыве про-

сты беларускі народ. Улада да людзей ставіцца як да быдла.

А чаму? Таму што беларуская ўлада сёння не залежыць ад людзей. Выбары — фальсіфікацыя, чыноўнікі — адказныя толькі перад прэзідэнтам, а не перад народам.

Беларусь выйшла ў лідары ў свеце па колькасці самагубстваў. Кожны год рабіцца каля 50 тысяч абортар. Усё гэта мы можам назваць толькі нацыянальнай катастрофай. А ўлада кажа, што ў нас усё стабільна.

Спраўды стабільна і ціха — ЯК НА МОГІЛКАХ.

За 16 гадоў кіравання Лукашкі колькасць насельніцтва скарацілася на 850 тысяч чалавек (нам кажуць: гэта як у Еўропе — дэмаграфічны крызіс, — але гэта хлуся), 62 працэнты з іх не дажылі да пенсійнага ўзросту! У нас людзі на 20 год раней паміраюць, чым у Еўропе.

У мінулыя пятніцу, 19 лістапада, у аўтакатастрофе пад Маладзечнам загінуў акадэмік Іван Нікітчанка.

Гэты чалавек быў адной з 30 маіх довераных асоб. Ён даказаў, што беларускія ўлады на працягу 16 гадоў трымаюць беларусаў радыяцыйнай. Радыеактыўныя прадукты з забруджаных зон трапляюць у крамы ўсіх гарадоў Беларусі. Згодна з праведзеным ім даследаваннем перавышэнне доз радыяцыі ёсць у кожнага трэцяга жыхара Мінска (у Бабруйска і Гораха — у двух з трох). Людзі хварэюць і паміраюць.

Улада — хавае статыстыку і маўчыць. Распаўвадае даведацца хоць на адным рынку Беларусі дадзеныя пра ўзровень радыяцыі ў купленых вамі прадуктах...

У ліквідатару чарнобыльскай катастрофы адабралі люты. За тое пакінулі і чыноўніка, які нават не ведаюць, дзе знаходзіцца Чарнобыль.

Мы будзем патрабаваць незалежнага расследавання смерці акадэміка Нікітчанкі. Мы спынім значыцца атручванне беларусаў радыяцыяй!

Паўсюль — на працы, на вуліцы, на вуліцы — палюхаюць. Начальства, міліцыя, КДБ, вертыкаль, кантралеры, мясцовая ўлада... Усё ж на страху трымаецца.

Дзе зніклі апаненты Лукашкі? Дзе Ганчар, Захаранка, Красоўскі, Завадскі? Для чаго ў турме трымаюць Аўтуховіча, прадпрымальнікаў, моладзь? Каб іншыя прадукты зарплата не хапае. Кошты за апошні год непамерна выраслі, і прагназуецца іх ДАЛЕЙШЫ РОСТ.

Мы памятаем самых выбітных дыктатараў, і мы памятаем, да чаго яны прывялі свае краіны! Сёння мы кажам: "Хопіць дыктатары!"

Многія задаюць пытанні: "А што замест?"; "Што пасля?" Я разумю, што для таго, каб змяніць краіну, патрэбна моцная каманда.

Таму за маімі плячымі стаіць народная партыя — "Беларуская хрысціянская дэмакратыя". Гэта каманда прафесіяналаў: навукоўцы,

акадэмікі, эканамісты, вайскоўцы, юрысты, — сотні веруючых, сумленных і шчырых людзей!

Наш знак — віфлемская зорка. Гэта традыцыйны беларускі сімвал: зорка, што з'явілася на небе, калі нарадзіўся Ісус Хрыстос. Гэта зорка сімвалізуе нараджэнне новага жыцця для Беларусі. Калі ўбачыце гэту зорку, то ведаце: гэта знак народнай партыі "Беларуская хрысціянская дэмакратыя".

Далучайцеся! Тэлефануйце: 8029 167 34 35 Наш сайт — www.bchd.info

Што прапануе БХД

Народная партыя "Беларуская хрысціянская дэмакратыя" прапануе новую канцэпцыю нацыянальнай беларускай палітыкі: — Беларуская палітыка павінна быць арыентавана на чалавека, а не на Беларусь і на хрысціянскія каштоўнасці.

— Калі мы прыйдзем да ўлады, палітыка будзе прабеларуская і палітыка будзе хрысціянская.

— Прабеларуская — значыць арыентаваная не на Усход, не на Запад, а на патрэбы і інтарэсы Беларусі.

— Хрысціянская — значыць арыентаваная на чалавека, калі патрэбы простага чалавека, сям'і і будучы абсалютным прыярытэтам для беларускай дзяржавы.

— Хрысціянская палітыка — значыць шчыра і талерантная да інашадства. Мы пабудуем грамадства для веруючых і няверуючых, дзе будзе абсалютная павага для свабоды чалавечай асобы. Ніхто не будзе мець права ўмешвацца ў прыватнае жыццё чалавека.

Але хрысціянская — гэта значыць таксама, што хрысціянскія каштоўнасці, евангельскія прынцыпы будучы ўзяты за аснову жыцця грамадства.

Беларусь — хрысціянская краіна. Наша праграма — змяніць усю сістэму.

Сёння кіраўнікоў прадпрыемстваў, дзяржаўных устаноў прызначаюць па прынятых ляльчанска прэзідэнту, сваяцкіх сувязяў. Першае, што мы зробім, — прызначым кіраўніцтва прадпрыемствамі і дзяржаўнымі ўстановамі прафесіяналаў, хрысціян, сумленных людзей.

Медыцына

Зараз з нашых падаткаў плацяць грошы на ўтрыманне бюракрытнай медыцынскай сістэмы. Пры гэтым кажуць, што медыцына ў нас бясплатная.

Мы спынім фінансаванне бюракрытаў. Грошы за лчанне будуць пералічаны непасрэдна дактарам, а не праз Міністэрства аховы здароўя, дзе на дадзены момант большасць сродкаў раскрадаецца.

Пенсіі

Нам кажуць, 500 тысяч —

вялікая пенсія. Гэта каля 100 еўра! Нямецкія пенсіянеры атрымліваюць пенсіі, на якія могуць падарожнічаць па ўсім свеце!

А нашы бацькі вымушаны працаваць пасля выхдаду на пенсію, каб хоць неяк дапамагчы сваім дзецям, пражыць самім. Таму — хварэюць і рана паміраюць. Няўжо нашы з вамі бацькі не заслужылі годнага жыцця?!

Нашы з вамі бацькі заслужылі, каб жыць не горш як пенсіянеры ў Еўропе.

Павысць пенсіі да еўрапейскага ўзроўню проста, дастаткова аддаць па 20 працэнтаў акцыі выдучых прадпрыемстваў Беларусі ("Беларускіялі", нафтапрадукцыйныя заводы) у пенсіённы фонд.

Эканоміка

Створым максімальна спрыяльныя ўмовы для бізнесу і дадзім максімальны сацыяльны гаранты. Гэта магчыма сумясціць. Прыклад таму — Германія. Там хрысціянскія дэмакраты пры ўладзе. Там самая моцная эканоміка, бізнес, і адначасова амаль самыя высокія пенсіі ў Еўропе.

Беларусь — еўрапейская краіна, якая размяшчаецца ў самым сэрцы Еўропы, і БХД збудуе ў Беларусі спраўдана еўрапейскую эканоміку, заснаваную на навуцы і працадзейнасці вытворчасці, транзіце, сэрвісе, інфармацыйных тэхналогіях.

Бізнес

Апошнія гады ўлада займалася тым, што душыла прадпрымальнікаў.

Падатковая інспекцыя дзейнічае як рапрэсіўная машына. Мы гэта спынім!

Заснаваў сваю справу можа будзе на працягу аднаго дня.

Кожны беларус зможа палічыць свае падаткі на калькулятары.

Мы спынім абкраданне беларускіх грамадзян. Адменім пошліны на аўтамабілі з Еўропы!

З Беларускай хрысціянскай дэмакратыяй БЕЛАРУСЬ БУДЗЕ ЗАМОЖНАЙ!

Распрацаваная намі Эканамічная Канстытуцыя — гарант праў і абаронца інтарэсаў інвестараў.

Крадыты ў Беларусі будучы не болей за 3 працэнты.

Такія крадыты ў Еўропе. Лукашэнка бярэ еўрапейскія крадыты па такіх працэнтах і прадае народу па 14—17 працэнтаў! Вось так улада турбуецца пра беларусаў!

Заробкі

Асновай беларускай эканомікі павінны быць высокія даходы тых людзей, хто працуе. Большасць беларускіх прадпрыемстваў незразумелыя, бо людзі не маюць кантролю за кіраўніцтвам прадпрыемства.

Мы адменім кантрактную сістэму. Мы створым свабодныя прафсаюзы, будзем кантраляваць, куды

ідуць заробленыя грошы. Адкуль узяць на рэформы грошы? Усё проста — спыніць карупцыю. І не падманваць замежных інвестараў. Тады грошы прыйдуць у Беларусь.

Грошы ёсць, але яны раскрадаюцца, будуцца палацаў, адкрываюцца замежныя рахункі.

Колькасць чыноўнікаў паменшым у тры разы: менш чыноўнікаў — менш карупцыі.

Беларуская хрысціянская дэмакратыя гуртуе тысячы веруючых, сумленных людзей, каб змяніць саму сутнасць сістэмы: не крадзі, не хлусіць, не бяжыцца.

Спыніць карупцыю мы можам толькі разам, калі ўлада будзе не прызначана, а абірацца.

Таму БЕЛАРУСІ ПАТРЕБНА САМАКІРАВАННЕ!

Мэры гарадоў, мястэчак і нават вёсак будуць выбірацца мясцовымі жыхарамі, а не прызначацца зверху. Мы правядзём выбары ўсіх узроўню без фальсіфікацый.

Правядзём адміністрацыйную рэформу.

Беларусь будзе падзелена не на шэсць, а на 23 воласці.

Апроч Брэста, Гродна, Віцебска, Мінска, Магілёва і Гомеля сталіцамі абласцей стануць: Кобрын, Пінск, Жыткавічы, Мазыр, Рэчыца, Крычаў, Орша, Полацк, Глыбока, Барысаў, Маладзечна, Ліда, Смагонь, Баранавічы, Слуцк, Ваўкавыск, Бабыруск.

УСЮ МОЦ ДЗЯРЖАВЫ накіруем НА ПАДТРЫМКУ СІМ'І!

Дапамога да догляда за дзіцём будзе ў памеры сярэдняга заробку на кожнае дзіця да 5 год і паловы сярэдняга заробку на дзіця да 10 год.

Толькі так можа спыніць дэмаграфічны крызіс.

Кошты на кватэры

У большасці гарадоў неапраўдана завышаныя кошты на жыллё, на коштах мінскіх кватэр нажываецца Лужоў і іншыя. Мы спынім карупцыйныя схемы, уядзем іпатэку.

Адукацыя

Вернем ілготы беларускім студэнтам. Вернем бясплатную адукацыю для ўсіх.

Адменім сучаснае "прыгоннае права" ў Беларусі — прымусявае размеркаванне.

Адменім кантрактную сістэму ў адукацыі да настаяўніка. Сярэдні заробак настаяўніка — да ўзроўню сярэдняга заробку ў дзяржаўных установах.

Праваахоўныя органы і міліцыя будуць пазбаўлены ад умяшальніцтва ў іх прафесійныя справы з боку ўлады і спецслужб. Ніхто не павінен замяніць працы міліцыі.

Афіцэры міліцыі, тыя, хто бароніць нас ад бандытаў, будуць беспераходна выконваць свае абавязкі. А "пярэваратні" ў пагонах будучы сядзець у турме.

Беларускія турмы

У Беларусі людзей сядзець у турму за дробныя парушэнні закону. А тыя, хто крадзе мільёны, — на свабодзе.

Сёння сістэма пакарання ў Беларусі не выпраўляе людзей, а робіць з іх бандытаў.

Турма павінна выпраўляць чалавека, а не калечыць.

Беларускае войска

У Беларусі будзе прафесійнае мабільнае войска. Абавязковая служба ў войску будзе заменена на вайсковыя зборы працягласцю да шасці месяцаў.

Заробкі афіцэраў будучы ніжэй, чым заробкі ў спецслужбах.

Знешняя палітыка

Мы ўсталяем узаемавыгадныя саюзныя адносіны з Расіяй, і наладзім партнёрскія стасункі з Заходняй Еўропай. Для беларусаў не патрэбны будучы візы, каб трапіць у Еўрапейскі Саюз.

Беларусь — нейтральная краіна!

Беларуская хрысціянская дэмакратыя гарантуе бяз'ядзерны статус Беларусі і нудзел Беларусі ў вайсковых канфліктах за межамі краіны.

Белорусский язык и культура

Мы ніког не будзем ставіць учыць беларускі язык.

Возродзіць беларускую культуру, беларускі язык можна толькі тады, калі народ будзе іх любіць. Нельга заставіць любіць.

Я верю, што ў нашым народзе ёсць духоўныя сілы, каб зашчыціць і возродзіць сваю культуру без всякаго насілля і прынуджэння.

Мы дадзім кожнаму возможность атрымаць адукацыю на роднай мове, і возродзіць сваю культуру без всякаго насілля і прынуджэння.

Сёння я абраццаюся к вам па-беларуску, хоць я ведаю, што многія не гавораць на роднай мове, но я верю, што мы поймаем друг друга.

Сёння беларускі язык так редко звучит на телевидении, буду

рад, если мое выступление послужит примером для других.

Нас долго делили на оппозицию и тех, кто за власть, на белорусскоязычных и русскоязычных. Сели вражду среди нас.

Нам надо твердо ответить сегодня, что, несмотря на разные языки и национальности, мы один народ. Мы умеем ценить свою культуру и умеем уважать друг друга.

Для белоруской хрысціянскай дэмакратыі Беларусь — гэта свабода!

Найпершы, мы забеспечым поўную свабоду веры.

Я прываслаўны хрысціян. Я выбіраў гэтую царкву сам і вельмі хачу бы, каб прыгажосць прываслаўна была адкрыта для іншых людзей. Але я ведаю, што веру немагчыма навязваць гвалтам. Сярод маіх сяброў і знаёмых шмат людзей іншых канфесій і нават няверуючых людзей. Я паважваю іх права на свабодны выбар. Дзяржава не павінна дыктаваць чалавеку, як яму верыць, умешвацца ў прыватнае жыццё чалавека.

Закон павінен быць роўны для ўсіх. І забараняць трэба толькі тое, што наносіць шкоду здароўю альбо дабрабыту людзей.

А сёння па законе за сумеснае чытанне Бібліі вас могуць пасадзіць у турму альбо даць штраф.

Нават прываслаўнай царкве з вялікімі цэрквамі ўдаецца атрымаць дазвол на будаўніцтва новых храмаў. А вось для казіно, якія абкрадаюць людзей, — месцаў хоць адбавіць.

Дышло да таго, што памяшканне былога манастыра ў цэнтры Мінска ўлады не аддаюць вернікам, а робяць там гатэль і бардэль.

Мы вернем царквам іх будыні. Перадзім ім пустацю будыні для наладжвання хаспісаў, сталоваў, індэльных школ.

У той жа час мы спынім прапаганду разбэшчэнасці. Мы вынесем казіно за тэрыторыю населеных пунктаў.

Кампанія Беларускай хрысціянскай дэмакратыі робіцца выключна за беларускія грошы, бо я перакананы, што палітыка толькі тады будзе спраўдана незалежнай, калі будзе фінансавана беларусамі. Я дзякую ўсім тым, хто ахвараваў грошы на маю кампанію.

Мы прасім вас падтрымаць сапраўды беларускую палітыку і зрабіць свой унёсак.

Я звяртаюся сёння да ўсіх хрысціян Беларусі. Дарагія браты і сёстры!

Улада — гэта вялікая спакуса для кожнага чалавека, і калі ў нас,

АД РЕДАКЦЫІ

Вымушаны ўдакладніць: партыя "Беларуская хрысціянская дэмакратыя" пакуль афіцыйна не зарэгістравана. Нягледзячы на некалькі спроб, Міністэрства юстыцыі не дало згоду на яе дзяржаўнае прызнанне.

І яшчэ: паколькі Генеральная пракуратура вынесла папярэджанне сп.Рымашэўскаму за заклік да выбарчыкаў сустрэцца 24 лістапада на Кастрычніцкай плошчы, то гэтую фразу рэдакцыя вымушана апусціць.

хрысціян, не будзе сіл справіцца з гэтай спакусай, то дарэмна кажаць, што гэтыя сілы з'явіцца ў няверуючага чалавека.

Усе людзі ад палітыкаў, прадстаўнікоў улады чакаюць аднаго, самаго галоўнага — што іх не падмануць, што ва ўладзе будуць людзі, якім можна верыць і дзяраць, што да іх будучы ставіцца з павагай. Таму заклікаю ўсіх хрысціян і проста ўсіх сумленных людзей Беларусі ўдзельнічаць у палітычным жыцці, ісі ва ўладу.

Імя Хрыстова павінна шанавацца ў нашай краіне, у сям'і, у школе, на працы, у палітыцы. Там, дзе ёсць хрысціянне, — там ёсць Хрыстос, а значыць, ёсць надзея для гэтага свету, для Беларусі.

Таму гэтаму вас дапамагае да гэтай кампаніі, да Беларускай хрысціянскай дэмакратыі.

На жаль, усім даўно вядома, што ў нашай краіне важна не як галасаваць, а як лчаць.

Таму мала проста прагаласаваць, важна не даць уладзе сфальсіфікаваць выбары.

У выбарчыя камісіі практычна не ўключаны прадстаўнікі дэмакратыі, улада прымушае студэнтаў і працоўных ісі на дэтрмінавае галасаванне, і ніхто не можа пракантраляваць працу камісіі і гарантаваць, што білетэні не замяняць ночну.

Таму заклікаю: не ідзіце на дэтрмінавае галасаванне, ідзіце галасаваць толькі ў дзень выбараў. Мы павінны разам пракантраляваць гэтыя выбары, запісаўціся ў назіральнікі. Для гэтага дастаткова звязацца з намі па гэтым тэлефоне, мы падажам, як гэта зрабіць.

Разам мы мусім пракантраляваць гэтыя выбары.

Будзе сустрэча з назіральнікамі. Калі выбары адбудуцца сумленна — будзе другі тур. Павіншваем адзін аднаго з перамогай.

Калі ж выбары будучы сфальсіфікаваныя — будзем дамагацца новых выбараў разам!

Народ мае канстытуцыйнае права на нацыянальную забастоўку.

Улада павінна зразумець, што яна залежыць ад народа!

Прыходзьце! Разам нас будучы дзясяткі тысяч. Мы зменім сістэму! Я прашу вас: не бойцеся, бо жыццё і простага чалавека, і прэзідэнта знаходзіцца ў руках Божа. Ён бароніць кожнага з нас і нашу Беларусь.

Я кажуць хрысціянскай дэмакратыі: Жыве Беларусь — Жыве з Богам!

Але гэта вялікая спакуса для кожнага чалавека, і калі ў нас,

Андрей САННИКОВ

История делается сегодня.

И Гончар не допустил бы этого референдума. Лукашенко с помощью молодчиков из своей охраны вышвырнул Виктора Гончара из Центризбиркома и поставил на его место своего человека — юриконсульта из Бобруйска Лидию Ермошину, главную задачу которой с тех пор — фальсифицировать выборы, не допуская к подсчету голосов наблюдателей, прикрываясь вброс пачек фальшивых бюллетеней в избирательные урны. Ни один выборы и ни один референдум, проведенные Ермошиной, не признаны мировым сообществом. Сегодня против Ермошиной действуют

СКАНДАЛ

Николая Козлова наконец опросили...

ГУВД Мингорисполкома провело, наконец, проверку по факту фальсификации результатов досрочного голосования на выборах в парламент в 2008 году на столичном участке №463, о котором более месяца назад сообщила "Народная Воля".

Майор милиции Максим Зинченко, проводивший проверку, от комментариев отказывается.

19 октября в "Народной Воле" были опубликованы сенсационные свидетельства подполковника милиции Николая Козлова о том, как на выборах в парламент в 2008 году фальсифицировались результаты досрочного голосования на столичном участке №463 Старовиленского округа №105.

Когда признания Николая Козлова были опубликованы, председатель Объединенной гражданской партии Анатолий Лебедко, баллотировавшийся в депутаты по данному избирательному округу, обратился с заявлением в Генеральную прокуратуру с требованием "привлечения организаторов и исполнителей фальсификации итогов голосования к уголовной ответственности".

Затра заусёды лепшае, чым сёння. Так павінна быць — і так стане.

Однак время шло, а проверка, судя по всему, проводить никто не торопился. Только на прошлой неделе для беседы в ГУВД Мингорисполкома по телефону был приглашен Николай Козлов.

Опрос проводил майор Максим Зинченко, — поделился своими впечатлениями Николай Козлов. — Беседовал он под чернуто величю, записывая все, что я говорил. Интересовался, состоял ли я в ОПГ, когда позанежилася с Анатолием Лебедко. Беседа длилась больше часа.

Помимо того, что я подтвердил: "То, что опубликовано в "Народной Воле", правда", — я назвал фамилии некоторых членов комиссии — председателя Алевтины Гладкой и заместителя Алексея Пятнички. Также назвал и фамилию своего начальника — майора милиции Максима Грищенко, которому по телефону докладывал о том, что на участке происходят фальсификации.

Но выяснилось, что Максим Зинченко является сегодня подчиненным Максима Грищенко. Думаю, что этот факт красноречиво говорит об "объективности" проводимой проверки.

К слову, мы попытались узнать, как проходила проверка. Были ли приглашены в ГУВД для беседы Алевтина Гладкая, Алексей Пятнички. Но от комментариев сотрудник ГУВД Максим Зинченко отказался.

Проверка завершена, заявители даны ответы, все остальное вы можете узнать в пресс-службе ГУВД, — не сказал, а отчеканил Максим Леонидович.

Однако руководители пресс-службы ГУВД Александр Ластовский был искренне удивлен таким ответом коллеги и заявил, что ему ничего не известно о материалах проверки. Заявитель — председатель ОПГ Анатолий Лебедко — тоже в недоумении.

Во-первых, о результатах проверки мне ничего не известно из ГУВД Мингорисполкома, ни из МВД я не получал, — возмутился Анатолий Лебедко. — Во-вторых, мне не понятно, как можно рассматривать материал, не поговорив с заявителем. А меня в ГУВД никто не приглашал. Но, учитывая, что Николая Козлова опрашивал подчиненный Грищенко, есть все основания предполагать, что будет дана очередная отписка. Но я не собираюсь спускаться на тормозах это дело. Я буду снова писать заявление на имя генерального прокурора Григория Василевича, требовать, чтобы этим делом занималась прокуратура. К тому же недавно в Исполнительном комитете прокурора Василевича, требовать, чтобы этим делом занималась прокуратура. К тому же недавно в Исполнительном комитете прокурора Василевича, требовать, чтобы этим делом занималась прокуратура.

История делается сегодня. Историю делаем мы, и вместе мы победим!

Мария ЭЙСМОНТ.

Уладзімір НЯКЛЯЕЎ

Я прыйшоў, каб вы перамаглі...

(Працяг. Пачатак на 1-й стар.)

Лукашэнка заяўляе, што перамога ён. Бо ён стварыў для беларусаў рай на зямлі. Такое жыццё, што лепшага й не трэба. Бо ўсё ў Беларусі стабільна. Гэта значыць, добра. Чаму ж, калі ўсё ў нас добра, стабільна, гэтак цэны растуць? Не павінны яны расці, калі ўсё стабільна. Але ж не паспелі трохі падняцца зарплаты, пенсіі, стывендыі, як тут жа падскочылі цэны — і ўсё, што было дабаўлена пад выбары да пенсій і заробкаў, гэтыя цэны з'елі. Падаражкі прадукты харчавання, адзенне, абутак, квітки на транспарт — усё. Каб нашы дзеці так раслі, як цэны растуць, дык бяды б мы не ведалі.

Дарчы, пра дзяцей. Шмат іх у вас? Ну, у некага, можа, двое-тroe. Але часцей па адным. А то і ніводнага — асабліва ў маладзёжышкі. І ў выніку ў нас памірае больш людзей, чым нараджаецца. За той час, які знаходзіцца пры ўладзе Лукашэнка, Беларусь памелена на паўміліяна. На абласны горад. Нацыя пад паргозы вымірання — і гэта самая сур'ёзная праблема з усіх праблем. Але хіба вам пра яе кажуць? Не. Маўчыць. Бо як жа сказаць пра тое, калі ў нас усё добра?..

Вось таякая стабільнасць. Колькасць беларусаў стабільна змяншаецца. Чаму? Мы хіба не ўмеём выбіраць дзяцей? У гэтай справе няўмекі? І паліцыі кі літоўцы тут большыя майстры?

Калі без жартаў, дык справа, канешне, не ў гэтым. Каб стварылася сам'я, а тым больш, каб яна заявля дзяцей, ёй патрэбны асобы доў, кватэра. Лукашэнка некалі абвясціў праграму пад назвай "Народнае жыллё" — і дзе яна падзелася? Дзе яно — жыллё народнае? Гэта значыць: даступнае. Хіба можа людзьм даступным, а значыць, народным, жыллё з коштам больш за 1000 долараў за квадратны метр? У той час калі затраты на яго, калі не закладваць у іх хабар для начальнікаў да кантраляў і такіх званых "адкаты", удвая менш, каб яны ўдвая менш яно і павінна каштаваць. Ва ўсякім разе, кошт квадратнага метра жылля не павінен перавышаць суму сярэднямесячнай зарплаты. І льготныя кредиты на жыллё павінны быць даступнымі ўсім, а не толькі тым, хто мае доступ да ўлады. І калі да ўлады прыйдзе Някляеў, так і будзе. Па справядлівасці, а не па блаце. Бо Някляеў прыйдзе ва ўладу з праўдай. Так што галасуйце за Някляева.

І яшчэ па адной прычыне галасуйце за Някляева. Для таго каб вырашыць дэмаграфічную праблему, каб беларусы нараджалі больш і больш дзяцей, і не прапалі, каб засталіся яны на белым свеце, кожная маці пры нараджэнні дзіцяці будзе атрымліваць мацярынскі капітал роўны 25 тысячам долараў, як яно робіцца ва Украіне і пры нараджэнні другога дзіцяці ў Расіі. Я абавязваюся гэта абраць, каб захаваць нацыю. Гэта не значыць, што гэтыя грошы будуць выдзеленыя ўсё і адроз, каб шчаслівы бацька аднойчы ўзяў ды і прапіў. Яны будуць выдаткоўвацца па паступу і менавіта на патрэбы дзіцяці — на ягонае здароўе, на яду і вопратку, на адукацыю. Дзяржава ў гэтым проста абавязаная сваім грамадзянам дапамагаць. Каб бацькі не баяліся, што народзяць дзіця — і не здолеюць яго падняць. Мы выведзем

яго ў людзі разам. Так што галасуйце за Някляева.

Мы будзем думаць і клапаціцца не толькі пра тых, хто не мае жылля, але і пра тых, хто жыве сёння ў старых панельных дамах, у так званых "хрушчоўках", а плаціць за іх, як за палаты. Усё жыццё з іх бралі грошы, якія павінны былі адкладвацца на капітальны рамонт, а рамонт у нас не было, так і няма. Дык куды, у чыю кішэню адкаліся тыя грошы?

Дзе падзеліся грошы, якія ўкладвалі людзі ў ашчадны банк за савецкім часам? Лукашэнка яшчэ 16 год таму, яшчэ перад першымі сваімі выбарамі абяцаў вам іх вярнуць. Ну і што: вярнуў? Не. Падмануў. А мы вернем. Калі не адроз, усё, дык часткова. Ці каміпенсую паслугамі, таварамі. Тымі, якія некалі вы, збіраючы грошы, хацелі купіць. Так ці інакш, а тыя вашы даўнія ўклады да вас вярнуцца. Калі вы прагласіце да вас вярнуцца да лепшага, за новага прэзідэнта, за Някляева.

Думаць дзяржава будзе, канешне, не толькі пра дзяцей ды пра моладзь, але і пра пажылых. Пра пенсіянераў. Пра інвалідаў. Пра тых, хто не ў стане самастойна зарабіць на жыццё.

І тут зноў жа ўзнікае пытанне да Лукашэнка, бо, калі ён кіраўнік дзяржавы, дык да каго яшчэ? Калі ўсё ў нас стабільна, гэта значыць добра, дык чаму ў пенсіянераў забралі льготы? І ў чарнобыльцаў чаму забралі? І ў воінаў-інтэрнацыяналістаў? Гэта што, ратуе эканоміку? Дык што ж тады ў нас за эканоміка такая, якая ўжо амаль 20 гадоў не можа забяспечыць прыстойны ўзровень жыцця людзей, якія не пашкадавалі для дзяржавы нічога — нават сваёго здароўя? Ці так ужо любіць дзяржава сваіх грамадзян, як пра тое распавядае ён кіраўнік? Як вынікае не са слоў Лукашэнка, а з ягоных дзеянняў, любіць ён не пенсіянераў і не студэнтаў, а толькі самога сябе — прэзідэнта.

Мы вернем тым пенсіянерам, якія не могуць працаваць, чарнобыльцам, інвалідам і воінам-інтэрнацыяналістам незаслужана аднятыя льготы. Больш за тое, дзяржава будзе выплачваць кампенсацыю дзецям ваіны — за іх пакуты, за гора і слёзы ў гады ваеннага ліхалецця. Калі сплываць гэты доўг пачала ўжо сваім дзеяннем ваіны Украіна, дык павінны сплываць і мы, бо дзіцячых слёз і пакут было ў нас не меней.

Хіба мы не можам гэтага зрабіць? Украінская эканоміка лепшая за нашу? Лукашэнка ж кажа, што не. Даводзіць, што наша найлепшая ва ўсім СНГ. У чым жа тады праблема? У тым, што Лукашэнка кажа няпраўду. А праўду кажа Някляеў. Так што галасуйце за Някляева!

Жыццё — гэта развіццё. Чалавек, народа, грамадства, дзяржавы. Наукі. Эканоміка. Толькі ў развіцці яна, эканоміка, — падмурак, аснова дабрабыту. А яна ў нас апошнім часам упэўляе, як у сяню, у так званую "стабільнасць", якая насамрэч — застой.

Людзі старэйшага пакалення добра памятаюць Савецкі Саюз, у якім таксама праслаўляўся стабільнасць. У выступах савецкіх кіраўнікоў, у лозунгах, а чым рэальна тая стабільнасць аказалася? Застоем. І абрушылася ў выніку ўсё савецка-застойнае. Спачатку эканоміка, пасля палітыка, ідэалогія,

а потым і сама дзяржава. І дзе цяпер Савецкі Саюз? Стабільна знік. Хоць у яго былі і нафта, і газ, і ракеты, і чаго толькі ў яго ні было. Але не дапамагло нічога, бо эканоміка падпарадкавалася палітыцы, якая не магла вызваліць яго з ідэалагічных пугаў. Кіраўнік савецкай краіны казаў: "Эканоміка дзяржавы быць эканомічай" — і жыццё не рухалася. Стаяла і пакрывалася плесняй, як балотная вада.

Гэтакасама і ў нас: усё падпарадкаваецца палітыцы. Дакладней, таму, што прудмае кіраўнік беларускай дзяржавы. А ён прудмаў стабільнасць, якая насамрэч застой. Таму гэтакасама, як і ў Савецкім Саюзе, усё ў нас хутка, ужо на наступным годзе, абваліцца. Спачатку эканоміка, пасля палітыка, ідэалогія, а потым і сама дзяржава. Калі вы гэтага не хочаце, галасуйце за Някляева. Гэта значыць — за развіццё.

Не можа адзін чалавек, як гэта робіць Лукашэнка, вырашаць усё за ўсіх. Калі сяць, калі жаць, калі малаціць, каму і за колькі намалочанае прадаваць. Дарчы, колькі разоў ён казаву, што ладзім закупачныя цэны на сельгаспрадукцыю да таго ўзроўню, каб вытворчасць прадукцыі давала прыбытак, за які можна было б купіць сучасны камбайн, трактар? Абяцалі ўраўнаважыць кошту на сельгаснаспадаручую і прамысловую прадукцыю. І што, паважанна сяляне, ураўнаважыў? Колькі вам трэба прадаць бурачкі, мяса, малака, каб купіць сучасны трактар? Ці ў параўнанні з бурачкамі каштуе столькі, нібы ён не жалезны, а залаты.

А ведаеце, чаму? Таму што Лукашэнка, як той бурак, чырвоны. Ягоная свядомасць застаецца савецкай. І ён ужо не адзольны яе памяняць. Таму трэба мяняць яго самога. Так што галасуйце за Някляева.

Не трэба бяжыць перамен. Вунь, у суседніх краінах колькі за апошні час памянялася міністры, прэзідэнты! І што сталася кепскага? Нічога. Наадварот, тыя краіны з новымі людзьмі толькі набываюць дынаміку, энэргію, рух, і развіваюцца так, што яшчэ трохі — і іх ужо будзе не дагнаць. Беларусь можа адстаць ад развіцця краін не на год, а настаўдзе. Такага нельга дапусціць, таму галасуйце за Някляева.

Я не хачу сказаць, што ўсё, што зробіў Лукашэнка, — кепска. Есць і добрае. І тое добрае мы захаваем. Але таго недастаткова, каб захаваць Беларусь.

Каб захаваць Беларусь, трэба адмовіцца ад таго, што пагражае яе будучыні. Найперш, змяніць палітычную сістэму. Рэальна, а не на словах, раздзяліць галіны ўлады, які ўсё — і выканаўчую, і заканадаўчую, і судовую — Лукашэнка падмаў, падпарадкаваў аднаму сабе. Хай скажа мне той, хто лічыць, што ўсё ў нас добра: калі ён раптам патрапіць у нямлісць начальства, калі яго несправядліва абвінавачваюць, калі ён захоча апраўдацца, дабіцца справядлівасці — дзе ён яе даб'ецца? У якім судзе? Ні ў якім. Няма ў Беларусі такога суда, які б адмяняў рашэнне начальніка. Хоць велька хоць малага, хоць сталічнага, хоць раёйнага. Начальнік загадаў — і судзіць пасадзіў. І ўсё, і кожны з вас ведае, што гэта так, а не інакш. А яшчэ ўсіх нас павязалі кантрактай сістэмай, як тым жа судом. Ніхто не абараняе нашы

правы — і толькі змушае да паслухмянасці, да пакры. Рыннешся — і сядзеш. Выступіць — і паліць з работы. Што, не так? І там у нас пануе страх! І таму мы баімся нават тады, калі няма чаго бацца! І хіба гэты нармальнае чалавечы жыццё? Ды нават за савецкім часам такога страху ў людзях не было, як цяпер яго нагналі.

Я, новы прэзідэнт Беларусі Уладзімір Някляеў, адмяно гэты страх. Кожны будзе вольны казаць тое, у чым перакананы, і так, як лічыць патрэбным, дзейнічаць. Права чалавека будучы ахоўвацца законам непарушана, таму галасуйце за Някляева, які правядзе такую палітычную рэформу, якая нават зэрэтычна не дазволіць вярнуцца да дыктарства. Ніколі і нікому.

Што будзе палітыка ў падмураку палітычнай рэформы? Будзе ўведзеная выбарнасць мясцовых начальнікаў, кіраўнікоў, суддзяў. Вы будзеце іх выбіраць, і яны будуць перад вамі адказваць за правату і неправату рашэнняў.

І прэзідэнт будзе адказваць перад вамі. І жыць ён будзе не па сваіх, прудманых указах і джэкрэтах, а па законах, якія будуць аднолькавымі для ўсіх і для прэзідэнта. Будзе менавіта так, а не інакш, таму выбірайце Някляева.

Палітычныя рэформы дадуць магчымасць развіваць эканоміку па тых законах, па якіх развіваецца яна ва ўсім свеце. Вы не будзеце чакаць, калі ўлада дасць вам з яе катла лыжку кашы. Таму, чым маўчыць, то паслухайце, — лыжку большую. Таму, хто з нечым не згодны, — меншую. А той, хто ўвогуле супраць яе, — нічога. У вас у кожнага будзе і свая лыжка, і свой кацёл, і свая каша ў ім.

Першым заканам, які распрацуе парламент і падпіша прэзідэнт, будзе закон пра малы і сярэдні бізнес. Менавіта ён будзе кіраваным эканомікай ва ўсіх краінах, якія выхадзілі з савецкай сістэмы, — і прывёў да поспеху. Нам няма патрэбы вынаходзіць веласіпед, які ўжо даўно вынайдзены. Мы будзем скарыстоўваць досвед тых, хто ўжо рушыў дарогай развіцця перададз нас.

"Беларусы, багацейце!" — вось, што мы скажам беларусам. Бо багатая краіна — гэта перш за ўсё багаты чалавек. І дзяржава ўсяляк будзе дапамагаць вам багацець. Вы будзеце зарабляць столькі, колькі зможаце, а не столькі, колькі вам дазваляць. Таму, калі хочаце быць багатымі, галасуйце за Някляева.

Кажды людзі: багацеце не ў радасць, калі няма здароўя. І гэта праўда. Як і тое, што здароўе не купіць за грошы. А нам усё часцей прапануюць купіць здароўе. У тым ліку ў нібыта бясплатных паліклініках і бальніцах. Там і санітары што-небудзь дай, і медсястры пададуць, і доктару прынясуць... Я ўжо не кажу пра лекі і кошту на іх. Зусім не танна стала каштаваць наша нібы бясплатнае здароўе, хіба не так? Ды яшчэ паспрабуйце ўзяць у якаў тлумачыцца тым, што на ахову здароўя не халае грошай.

А чаму не хапае? Чаму на нешта іншае (напрыклад, на парады ды салюты) хапае, а на лямпачку ў калідоры паліклінікі — не?

Бо інтарэсы ў дзяржавы і яе кіраўнікі іншыя. Вунь у Салігорску, горадзе шахцёраў, якія грошы свае зарабляюць сваім здароўем, каб пат-

будзе ў чаканых сваіх падмануці. Ніякай дэмакратызацыі не будзе, бо яна — самая вялікая небяспека для Лукашэнка. Пры дэмакратыі, пазбаўлены магчымасці трымаць Беларусь у страху і пакры, ён страціць уладу. На гэта ён не пойдзе, таму, сапсаваўшы адносіны з Расіяй, не дамовіцца і з Еўропай. Ніякімі хітрыкамі. І застанемся мы з ім у нашай "стабільнасці", у гэтым балодзе, і ўжо ніхто, каб нас з яго выцягнуць, нам рукі не падасць.

Калі хочаце, каб вам падавалі руку і на Захадзе, і на Усходзе, галасуйце за Някляева, якога гатовы падтрымаць і Еўропа, і Расія.

Дарагія беларусы! Я гатовы ўзяць на сябе адказнасць за будучыню, гатовы стаць прэзідэнтам Беларусі. Я ўпоўнены, што з мом даведзена і магчымасцямі я здольны вырашыць тыя няпростыя праблемы, якія ставяць перад намі. І вы, аддаўшы за мяне 200.000 подпісаў, пацвердзілі маю ўпоўненасць. Вялікі дзякуй за гэта ўсім і кожнаму!

Але перамагчы на выбарах можна з дапамогай мільянаў людзей. Дык дапамажыце мне перамагчы! Дапамажыце зрабіць так, каб вызначалі ўсё ў нашым жыцці прыстойнасць, павага, здаровы сэнс. Перамога для мяне выключана, калі яна здобываецца падманам, хітрыкамі, падласцю, здрадай...

Перамагчы — дык толькі мужнасцю. Як гэта зрабіла пакаленне майго бацькі-франтавіка Пракопа Някляева.

Перамагчы — дык з верай ў высокую ідэю. Як верыў мой дзед Ясь Мегер, што як ёсць святая троица ў набе, так і на зямлі. Есць тое, чаму нельга здраўдзіць, чым нельга паступіцца. І ў чалавеку — гэта Бог, гонар, Айчына.

Айчына наша — Беларусь — найпрыгожая і найлепшая. Бо наша. Людзі разумныя і моцныя. Гаспадары. Дык галасуйце, гаспадары, калі вы разумныя, за Уладзіміра Някляева, за новага прэзідэнта. За лепшую будучыню.

Затра заўсёды лепшае, чым сёння. Так павінна быць — і так стане.

Я прыйшоў у палітыку, каб разам з Вамі зрабіць тое, што мы не можам зрабіць паасобку.

Я прыйшоў, каб вы перамаглі.

Мы ляжым снапамі на таках, нас малоціць кожны, хто ў руках мае цюп! І так ва ўсе вякі... І яшчэ пытаюць зямлякі? Што табе, паству, да палітыкі? Я пытаю — так адкаж наўпрост: Я прыйшоў, каб вы ўдыхнулі волі, Каб без страху ўсталі ў поўны рост і на ток не леглі ўжо ніколі! Каб у родным краі валадарылі Бог на небе, праўда на зямлі, Каб збылося ўсё, пра што вы марылі! Я прыйшоў, каб вы перамаглі!

И мы победим

буд отменена контрактной системы об этом один из первых, который я подпущу.

Конечно, нужно возродить профсоюзы, которые при нынешней власти превратились в один из инструментов надзора. В новой Беларуси профсоюзы будут выполнять свою нормальную задачу — защищать трудовые права граждан.

Мы уберем лукашенковскую идеологию из всех школьных и университетских программ. Эти предметы служат инструментом насилия над личностью. Стране нужны патриоты и граждане, а не послушные рабы.

Студенты должны почувствовать, что они — будущее страны, что о них заботятся, но шантанжируют местами в общезнати, не делают по принципу "член БРСМ или неблагонадежный" и не распределяют принудительно.

нм, а не обращаться с детьми как с какой-то статистической массой. Дошкольные педагоги смогут наконец внедрять собственные авторские программы и разработки. Творческий подход к дошкольному образованию — это нормально для свободной страны.

Я преклоняюсь перед жителями села, которые так много работают и так мало получают. Нам просто необходима реформа сельского хозяйства, чтобы наши продукты, так же как продукты крестьян Польши, Литвы, вышли на рынки Европы и Америки.

Будет ли это сложно? Вероятно. Но это будет трудностями не выживания, а роста, движения к нормальной жизни, в которой слова "зажиточность" и "собственность" перестанут означать что-то нехорошее и станут нормой.

Мне стыдно за хамство Лукашенко, за то, как он тыкает своим подчиненным и публично их унижает. Никогда не было в Беларуси таких руководителей. Даже в сложные советские времена у нас был воспитанный и уважающий людей Петр Миронович Машеров, о котором белорусы вспоминают с теплотой.

А сегодня стыдно смотреть, как сдвигались генералы вынуждены тнаться во фронт перед маленьким мальчиком, одетым в потешную форму, только потому, что так захотел его папа-диктатор.

первого января мы можем стать гражданами правового демократического государства, где отношение к людям в погонах будет уважительным и где их не будут наускивать на своих же граждан. Просто надо исполнять законы.

Иногда за границей разговоришься с таксистом, скажешь ему, что ты из Беларуси, и таксист непременно произносит "Лукашенко крейзи" и крутит пальцем у виска.

Даже привычным к бесчувственности и хамству высших руководителей людям пришлось краснеть после общепольской трагедии в небе над Катинью, когда погибла практически вся элита страны. Белорусы плакали и шли к польским посольству и консульствам, чтобы выразить свои соболезнования. Только режим делал вид, что ничего не произошло. Это касалось Польши. Но еще большую бесчувственность режим продемонстрировал после недавней трагедии в Пинске, где заживо сгорели люди.

Я действительно хочу, чтобы Беларусь стала европейской страной, где пренебрежительное отношение к людям влетает за собой немедленную отставку чиновника, допустившего такое отношение. И я знаю, как сделать Беларусь европейской. Нет у нас ни потребности, ни нужды конфликтовать с соседями. Нет сегодня проблемы выбора между Россией и Европой. Беларусь бу-

дет двигаться в Европу, сохраняя прочные отношения стратегического партнерства с Россией и укрепляя отношения с Украиной. В 1990-е годы я участвовал в международных переговорах по обычным и ядерным вооружениям. Скажу вам, что тогда с нашим мнением считались в Россия, и Европа, и США. Мы учитывали их интересы, отстаивали свои национальные интересы и заключали договоренности, которые действовали до сих пор. Партнерами диктатора сегодня являются Иран и Венесуэла. Лукашенко пытается убедить нас, что возить нефть из Венесуэлы дешевле, чем покупать ее в России. Это очень напоминает глупый проект по переброске северных рек в Советском Союзе.

Демократические кандидаты уже представили вам несколько программ реформ. В стране много экономистов-профессионалов. Некоторые белорусы работают топ-менеджерами в крупнейших мировых компаниях и готовы после начала перемен вернуться в страну. У меня уже есть список правительства, в который входят как известные деятели демократического движения, так и действующие чиновники. Есть программа трансформаций, подготавливаемая совместно с известным белорусским экономистом Леонидом Злотниковым. В своем следующем выступлении 1 декабря я остановлюсь на ней более подробно.

Программы чрезвычайно

важны, но главное сегодня все же программы, а победа над диктатурой. Чтобы начать нормальную жизнь, нам необходимо поменять эту власть.

Каждый день пребывания Лукашенко во власти — это экономический кошмар для страны. За последние три года суммарный внешний долг страны вырос до 25 миллиардов долларов. При этом золотовалютный запас в стране ушел в минус.

Хамские выпады в адрес руководства России привели к тому, что президент Медведев заявил: Россия будет относиться к Лукашенко так же, как в свое время к бывшему президенту Украины Ющенко. Если Лукашенко чудом удержится у власти, то цены на нефть и газ для нашей страны станут неподъемными.

В страну, где правит диктатор, инвестиции не идут. Такой стране могут дать только кредиты под очень большие проценты, а отдавать их придется простому народу.

Голосу за нового президента, вы спасаете страну от краха. В связи с этим хочу обратиться к белорусским бизнесменам. Вы знаете поговорку, что в нормальных странах политика является продолжением бизнеса. Поддержите сегодня меня и других демократических кандидатов — на этих выборах кандидаты имеют право создавать свои избирательные фонды — и я обещаю, что уже в Новом году вы сможете заниматься своим

делом свободно и цивилизованно. Поверьте в свои силы. Поддержите стремление народа к свободе! Хочу обратиться к государственным служащим. Я хорошо понимаю сложность вашей работы. Я сам отдал государственные более двадцати лет. Я знаю, что вы хотите работать на нормальное государство. Во время избирательной кампании не нарушайте законы и не препятствуйте людям свободно сделать свой выбор. Профессионалы будут нужны и новой власти, но сегодня свой выбор надо сделать и вам. У нас одна страна, и ее надо спасти.

На встрече с избирателями в Барановичах ко мне подошла женщина и сказала: — Все обещают, а что вы мне пообещаете? — А что вы хотите? — Я хочу мужа!

— Это самое простое. Приходите 19 декабря в 8 часов вечера на Площадь в Минске. Там будут лучшие мужчины Беларуси, смелые и сильные.

Во всем мире принято после закрытия избирательных участков вместе ожидать подведения итогов выборов и приветствовать победу своего кандидата. Я знаю, что в Беларуси самые мужественные в мире мужчины и самые красивые женщины.

История делается сегодня. Историю делаем мы, и вместе мы победим!

СКАНДАЛ

Как я рожей не вышла...

Этот материал планировалось посвятить выступлению солиста оперной студии Амстердама Анатолия Сивко в программе "Незабываемый вечер Belcanto". Но, к сожалению, "Народная Воля" не может осветить это событие. И вот почему...

Ничто не предвещало беды. Обычное объявление о пресс-конференции, обычный звонок в Национальный пресс-центр, который занимался аккредитацией. Все формальности улажены, меня без лишних вопросов записали в число журналистов, которые могут задать вопрос одному из участников пресс-конференции — художественному руководителю Президентского оркестра Республики Беларусь Виктору Бабарикину или главному дирижеру Херардо Эстрада из Венесуэлы. Оставалось только прийти на встречу. Вот тут-то и начались совершенно неожиданные проблемы.

Дворец Республики — одно из главных зданий в столице. Как бы стратегический объект. Наверное, именно поэтому на всех служебных выходах есть блокпосты. Не просто тривиальный столтик консьержа, а полномасштабные, оборудованные пропускными пунктами с компьютерами, турникетами и нескладскими охранниками. Чтобы попасть в коридоры Дворца, нужно либо предъявить пропуск, либо дождаться тех, кто сможет вас забрать. Таких желающих попасть в храм искусства очень много. Во-первых, из-за того, что Дворец Республики — очень крупное заведение, в котором одновременно решаются сотни вопросов. Что-то привозят, где-то надо расплакаться, приехали гости, уезжают музыканты... Во-вторых, в здании располагается несколько офисов разнообразных фирм. Через нужный мне служебный вход №1 в здания попадают клиенты рилзтерской фирмы, девушки, которые занимаются в клубе шейпинга, и многие другие. Журналистам же, которые пришли на пресс-конференцию, пришлось ждать, когда за ними придет хоть кто-то.

Как оказалось, в списке, который вручили охраннику, были вписаны только два представителя СМИ — телевидения и интернет-сайта. Все остальные журналисты, а их собралось не меньше восьми человек, с удивлением узнали, что их имен в заветном листочке нет. Проблема решилась просто. Дамма-организатор собственноручно добавляла в список всех, кто изъявил желание попасть на пресс-конференцию. Почти... Как только девушка услышала название "Народная Воля", ее лицо утратило благостное выражение.

"К сожалению, я не могу вас пропустить", — обрательное ко мне дамочка сожалея, в котором не было ни капли упоминания сожаления. — Руководство распорядилось, чтобы "Народную Волю" не пропустили."

Вот тут и настало время мне удивляться. На личный вопрос, чем я хуже коллег из других СМИ, даммузель не смогла сказать ничего внятного. Походило на то, что она не ожидала, что кто-то будет требовать разъяснений. Девушке явно не хотелось говорить, поэтому она начала рассылать в обещаниях дать объяснения позже. Когда?

"Ну... вечером, наверное", — был пространственный ответ.

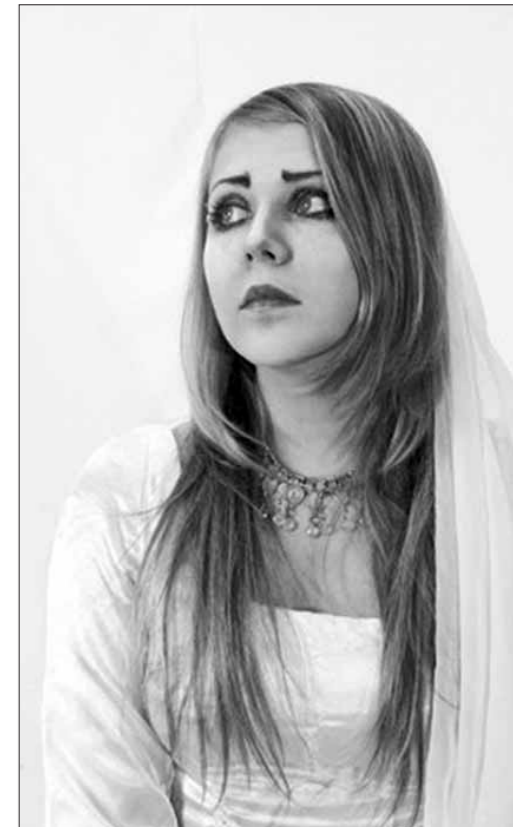
Аргументация незатейливая — это решение начальства, она тут ни при чем и связать меня с начальством леди тоже не может. И вообще — сейчас начинается пресс-конференция, она должна убраться. Назвать свою фамилию ведущий редактор Президентского оркестра Республики Беларусь категорически отказался.

Коллеги из государственных СМИ проходили за проходную с потупленными глазами. Было очевидно, что людям неловко, с некоторыми из коллег я знакома, и нам в очередной раз напомнили про двойные стандарты, про "честные" и "нечестные" СМИ.

Что ж, не оставалось ничего другого, как ждать, когда таинственная незнакомка снизойдет до разговора. А пока она пропала в коридорах Дворца, у меня было время на раздумья.

Ошибки быть не могло — в Национальном пресс-центре подтвердили, что мое имя есть в списках аккредитованных. Что еще нужно? Согласно закону "О печати и других СМИ", аккредитация — "подтверждение права журналиста освещать мероприятия".

С этим логичным аргументом вроде должны согласиться все. Контраргументы могли быть только нелогичными. Например, какие-то особые условия — модельная внешность, отсутствие вредных привычек, африкские корни... В моей сумочке лежало репортёрское удостоверение государственного

образца, у меня есть диплом университета с "диагнозом" — журналист. Почему я не могу реализовать свое право и попасть на пресс-конференцию? Неужели кто-то в руководстве Дворца Республики испугался, что своими неудобными вопросами я испорчу настроение гостю из дружественной нам Венесуэлы? Тем более что в начале месяца я, как и многие мои коллеги, была здесь же, во Дворце Республики, на открытии фестиваля "Лістапад", а с господином Бабарикиным не единожды беседовала. И все без эксцессов.

Через двадцать минут ожидания несчастная леди вновь предстала передо мной. Она явно не знала, что мне пообещать и как отжаться от моих назойливых вопросов о том, почему же я, выражаясь простым языком, рожей не вышла, чтобы попасть на рядовую пресс-конференцию.

"Лично к вам нет никаких претензий", — лепетала Екатерина, которая представляла ведущим редактором президентского оркестра. — Позовите нас и мы все объясним. Если не хотите звонить, то подождите меня, и я выясню все вопросы."

Моя надежда на ответы разрешила все та же дамочка-организатор, которая изменилась в лице, когда через 30 минут снова увидела меня у входа. Девушка с кислой улыбкой снова пообещала вернуться и все выяснить. Я так ее и не дождалась, насколько она провела по ту сторону пропускного турникета с напускным безразличием на лице.

Звоню на следующий день ничему нового не дал.

"Я не могу вам сообщить ничего, кроме того, что вы уже знаете", — заявила все та же Екатерина. — Решение принималось в администрации Дворца Республики."

В администрации Дворца Республики, куда мы позвонили, посоветовали написать официальный запрос, после которого, возможно, "Народной Воле" и объяснят, почему их журналист даже с аккредитацией не может попасть во Дворец Республики.

...Передо мною извинились. Правда, это были охранники, которые взирали на происходящее со стороны. Им было стыдно за действия работников Дворца...

Стоит отметить, что вышестоящей инстанцией Дворца Республики является Управление делами Президента Республики Беларусь.

Мария МАЛЕВИЧ.

P.S. Просьба считать этот материал официальным запросом руководства Дворца Республики (директору государственного учреждения "Дворец Республики" Петру Андреевичу Волкову) и Управления делами Президента (Управляющему делами Президента Республики Беларусь Николаю Николаевичу Корбуту).

Надеюсь получить вразумительный ответ на четко поставленный вопрос: почему журналиста "Народной Воли" не пустили на рядовую, не политическую пресс-конференцию во Дворец Республики?

На выхадных чакаюцца снег і мароз

У Беларусь нарэцце прыходзіць сапраўдны зима.

Як распавяла галоўны сіноптык Белгидраметцентра **Вольга Фядотава**, на выхадных выпадзе снег: у пятніцу — на паўночнай частцы краіны, у суботу месцамі, а ў нядзелю — у паўднёвых раёнах Беларусі. На асобных участках дарог чакаецца галалёдзіца.

Тэмпература паветра будзе паніжацца. У пятніцу чакаецца ад 3 градусаў марозу да 3 цяпла. У суботу ўначы — -2...-8, удзень ад -6 да +1 градуса. У нядзелю на працягу сутак -1... -8 градусаў марозу.

"Паводле папярэдніх разлікаў, на пачатку наступнага тыдня надвор'е ў нашай краіне пачне пагаршаць паўднёвы цыклон. Пра гэтым чакаюцца снегапады, месцамі магчымыя завеі. Пра тэмпературы паветра ў начны час ад -3 да -10, у асноўным. Толькі ў панядзелак ўначы да -11...-15" — паведаміла Вольга Фядотава.

Генеральная пракуратура заступілася за работнікаў «ЛеГранда»

За парушэнні заканадаўства аб працы ў частцы парадку і тэрмінаў выплаты заробатнай платы і канчатковага разліку са звольненымі работнікамі генеральны дырэктар прыватнага ўнітарнага прадпрыемства «ЛеГранд» прыцягнуты да адміністрацыйнай адказнасці, яму давалася выплата 280 тысяч рублёў. Пра гэта **БелаПАН** паведамілі ў Генеральнай пракуратуры.

Праведзеная на прадпрыемстве пракурорская праверка паказала, што з 1 студзеня па 10 лістапада 2010 года з прадпрыемства звольнена 68 работнікаў. На момант праверкі запазычанасць перад 25 звольненымі складала амаль 99 млн рублёў. Пра гэтым некаторым работнікам выплаты, якія належалі ад наймальніка пры звальненні, у парушэнне Працоўнага кодэкса не зроблены ў дзень звальнення.

Акрамя таго, па стане на 11 лістапада ў прыватнага прадпрыемства была запазычанасць перад работнікамі па заробатнай плаце за жнівень і верасень больш за 151 млн рублёў.

Пасля ўмяшання органаў пракуратуры ўся запазычанасць была пагашана на працягу тыдня.

Смерць у лесе

Дзевятнаццацігадовай раней судзімы жыхар вёскі Дуборвіца Хойніцкага раёна адвёз на skutary ў лес 23-гадовую аднавяскоўку і пакінуў яе там. Дзядзючкіна, якая знаходзілася ў стане алкагольнага ап'янення, памерла ад агоніі пераахладавання арганізма, паведамілі **БелаПАН** у праваахоўных органах.

У дачыненні да падзронага была распачата справа на падставе арт.159 УК. Устаноўлена, што малады чалавек "з уласнай ініцыятывы і са згоды дзядзючкіна аднавяскоўку" вывёз яе на skutary ў лясны масіў.

Разумеючы, што дзядзючкіна знаходзіцца ў стане алкагольнага ап'янення, ён пакінуў яе ў лесе. Яна не здолела самастойна знайсці дарогу і памерла ад пераахладавання.

Открытое письмо

Господин Президент! Прошу Вас: остановите беззаконие, остановите произвол и насилие, которые захлестнули нашу страну.

Срастание коррумпированной исполнительной власти с надзорными инстанциями и органами правосудия несет людям большие страдания.

В жернова произвола и беззакония попала и моя семья. Рассказываю все по порядку.

До 2000 года мы проживали в доме площадью 208,6 кв.метра. После падения на крышу дома дерева и расширения семьи я получил согласование в администрации района на реконструкцию жилища. После этого площадь дома составила 305,7 кв.метра. С тех пор и по сегодняшний день администрация района и горисполком разрешенную реконструкцию не утверждают то ли по причине полнейшего незнания законодательства, то ли потому, что мы не сошлись на размере спонсорской помощи администрации по принципу "из рук в руки". Это одна причина. Вторая: когда я был на приеме у Михаила Яковлевича Павлова, у него за столом сидел глава администрации района, и на вопросы председателя горисполкома я, как всегда, отвечал честно и открыто. Получив ответ на один из вопросов, Михаил Яковлевич указал пальцем в сторону главы администрации и сказал: "Завтра положите на стол объяснительную". Не знаю, что к чему, связанно ли это с моей информацией или нет, но через неделю в администрации района одно место заместителя оказалось свободным. После этого случая отношение ко мне руководством исполнительных органов стало настолько "теплым", что ни один законодательный акт, подписанный Вами, господин Президент, на меня не распространяется, как будто я поражен в политических правах. Несмотря на наличие согласования на реконструкцию, я вдруг стал самовольщиком. Вижу, нет смысла бить в хомут: считаете самовольщиком — считайте, но действуйте дальше по закону. Выполнил дополнительные условия, поставленные председателем горисполкома, но снова отказ. Спрашиваю у тогдашнего зампреда горисполкома Н.Ладушко: почему вы не исполняете Указ Президента Республики Беларусь от 16.03.2006 г. №152 в части утверждения самовольных строений, которым предусмотрен даже отвод земельных участков, ранее не принадлежавших застройщику? Молчит. Почему не выполняете постановление Совета министров от 31.12.2006 г. №1805 и от 27.12.2007 г. №1802, принятых во исполнение Указа Президента Республики Беларусь от 6.09.2007 г. №402 также в части узаконивания самовольных реконструкций? Опять молчит. Задаю конкретный вопрос: почему горисполком не выполняет ни один законодательный акт главы государства? "Ладно, оставьте, идите в администрацию района, я подпишу письмо". Письмо в район приходит, но теперь в позу становится глава администрации района: "Не буду изменять свое ранее принятое решение, пусть горисполком отменяет его. Он имеет на это право". И волонка продолжается уже не один год. Доходит до большой беды, а может, даже до трагедии.

У меня изымают дом площадью 305,7 кв.метра, в котором проживаю я с женой и двое сыновей с семьями. Всего 9 человек, из которых двое, согласно постановлению Министерства здравоохранения, имеют льготу на 15 квадратных метров. Подумать только: на три семьи выделяется

трехкомнатная квартира площадью 93,7 кв.метра и двухкомнатная площадью 62 кв.метра. Объясняя Н.Ладушко, главе администрации района, В.Сукало, множеству раз С.Сидорскому, В.Макею, Г.Василевичу, что если согласиться с предложением, то при выборе варианта расселения семей на одного человека приходится от 10,3 до 11,7 кв.метра и что внуки (в любой из квартир) должны проживать или с родителями, или с бабушкой и дедушкой в одной комнате. Прошу чиновников прочесть Указ Президента Республики Беларусь от 29.11.2005 г. №565, п.51, который запрещает обеспечение жилищно-бытовые условия, если получается менее 15 метров на проживающего, не говоря о том, что действие данного Указа распространяется на отношения, связанные со сносом государственного жилищного фонда, а мой вопрос находится в сфере ЖК ст.104, ч.2, и способ компенсации определяет собственник.

Объясняя, что навязываемый способ компенсации меня не устраивает не по причине моей капризности, а в связи со сложившимися семейными обстоятельствами, которые изложены в материале, которые изложены в материале к Вам, господин Президент, от 27.01.2010 года.

Если исходить из вышесказанного, то, Александр Григорьевич, такого беззудия я от ваших чиновников не ожидал. Если исходить из принципиальной позиции и существовавшего на тот период законодательства, то получается сплошное игнорирование законодательных актов. Принятое горисполкомом решение о сносе моего дома от 12.07.2007 года №1567 не соответствовало не только ЖК Республики Беларусь, но и Кодексу Республики Беларусь "О земле" в редакции от 20.10.2006 года, а также постановлению Совета министров от 30.03.2007 г. №407. В соответствии с этими законодательными актами горисполком не только проигнорировал их предназначение, но даже не сообщил заявителю о принятии или отклонении выбранного им вида компенсации. Замечу, Н.Ладушко на вопрос, почему проигнорировали законодательные и нормативные акты президента и правительства, ничего не ответил.

С июня 2008 года я обошел десятки кабинетов — от районной администрации до Верховного

Суда и Генеральной прокуратуры. Кабинетный 10—15-минутный вопрос безрезультатно решается почти три года. В законодательной и нормативно-правовой базе все четко и ясно прописано. Но почти полтора десятка посещений Верховного Суда, лично его заместителей не позволили решить вопрос в рамках существующего законодательства. На повторном приеме 6.09.2010 года мне пришлось с председателем Верховного Суда торговаться как на базаре. Я его прошу принять решение в соответствии с законодательством, а он мне: "Нет, не могу". И только где-то на пятый раз вроде согласился, но на деле оказалось, что он просто-напросто затягивает время. Подтверждением этому служит то, что поданные мною надзорные жалобы 12.09.2010 года (одна в четвертый раз, а вторая — в третий) по состоянию на 18 октября не то что не были рассмотрены, а даже не были истребованы из суда Московского района г.Минска.

Александр Григорьевич, в прошлом году Вы, посещая микрорайон "Юго-Запад", на вопрос корреспондента о том, как быть с теми гражданами, которые протестуют против сноса их домов в связи с продлением первой линии метрополитана, ответили так: мол, надо дать людям то, что они просят. Сказано было хорошо, но чиновники пропустили ваши слова мимо ушей. После того, как я побывал на приеме у М.Павлова и изложил ему факты, компрометирующие некоторых чиновников, события стали развиваться самым печальным для меня и моей семьи образом. Как только Павлов был госпитализирован, Н.Ладушко его решение отменяет. Отменяет и собственное решение от 18.11.2009 года, а позже перечеркивает и решение своего зама. Несмотря на то, что ранее на оба предложенных варианта я был согласен, теперь об этом никто и говорить не хочет. Наплевать им на права, которыми надеялась меня и всех членов моей семьи Конституция!

Господин Президент! Защищаясь от произвола столичных номенклатурщиков, я обращался в Ваш адрес трижды. Обращался также к председателю Совета министров С.Сидорскому, главе Администрации президента В.Макею, Генеральному прокурору Г.Василевичу, председателю Верховного Суда В.Сукало и председателю Комитета государ-

ственного контроля Э.Ломато не менее трех десятков раз. Ни один из них не принял мер по восстановлению законности в рамках существующего законодательства и своей компетенции.

Ничем иным, как истязанием меня и членов моей семьи, я не могу назвать принятие антиконституционного и беззаконного решения о принудительном выселении нас и признании прав на квартиры, не отвечающие как по санитарным нормам, так и по обустройству, качеству, стоимости и так далее. Кто ответит за предоставленную судом лживой информации исполнительными органами власти, повлекшее принятие не соответствующих законодательству решений? Кто я еще должен был уступить чиновникам города, положившим глаз на мою собственность? Ведь за изымаемый дом площадью 305,7 кв.метра предлагал покупку дома площадью 217 кв.метров. Проигнорировали. Согласен был на компенсацию за дом повышенной комфортности из расчета по 1164 доллара США за кв.метр — не получил положительного ответа. В то время как, знаю, деревянный дом обычных потребительских качеств был оценен властями из расчета по 1583 доллара США за кв.метр, а такой же из силикатного кирпича — по 1637 у.е.

Обращаясь к С.Сидорскому, В.Макею и В.Сукало, я информировал их, что для отдельных лиц горисполком находит и земельные участки, и подрядчиков для строительства домов вместо сносимых, утверждают не только самовольные реконструкции, но и целые построенные самовольно дома, а то, как забазаривается госжилфонд, вообще не в какие рамки не вписывается. Что, только над моей семьей можно издавать?

Господин Президент! Чтобы убедиться, что я и члены моей семьи ничего незаконного для себя не просят, что мы имеем право на справедливое решение нашей проблемы, создайте, пожалуйста, независимую комиссию. Я специально обращаюсь к Вам через газету, надеюсь, что Вы сами прочтете это открытое письмо и восстановите законность и справедливость.

Алексей ВОСКОВОВИЧ, пенсионер, заслуженный тренер БССР.

ТОЧКИ НАД «I»

Михаил БАТУРА, ректор Белорусского государственного университета информатики и радиоэлектроники:

«Выбор, за кого голосовать, каждый должен сделать сам...»

На днях в интернете многие сайты растиражировали скандальную информацию о том, что ректор Белорусского государственного университета информатики и радиоэлектроники якобы приказал студентам досрочно проголосовать за действующего главу государства.

Со ссылкой на пресс-службу гражданской кампании "Европейская Беларусь" сообщалось, что это произошло на общем собрании университета: "В своем выступлении ректор Батура Михаил Павлович заявил, что все студенты университета проголосуют досрочно за Александра Лукашенко. В ответ на возмущение студентов Батура заявил, что в случае неподчинения последуют повальные исключения".

"Народная Воля" сделала звонок доктору технических наук, профессору, академику Международной академии наук высшей школы Михаилу Батуре.

— Я охотно расскажу, как все было, — сразу согласился Михаил Павлович. — К счастью, я уже могу об этом говорить спокойно. Во-первых, это было не общее собрание университета, а моя традиционная встреча со студенческим активом, на которой присутствовали старосты групп, потоков, старосты этажей в общежитии и т. д. Мы всегда встречаемся, обсуждаем какие-то проблемы. Последняя встреча была очень теплой, мне в конце студентам даже цветы преподнесли... До собрания с активом обычно проходит сбор вопросов, ответы на которые студенты хотели бы услышать от меня. Причем часть вопросов мне передают заранее — чтобы была возможность подго-

товиться и ответить предметно. Например, если у меня спрашивают, когда будет отремонтирован спортивный комплекс, я должен вызвать начальника соответствующей службы, все уточнить и быть готовым к обстоятельному ответу. А часть вопросов мне задают экспромтом. Так вот среди вопросов, подготовленных заранее, был такой: "Ваше отношение к досрочному голосованию? За кого вы посоветовали бы голосовать?" Я, безусловно, не мог его обойти, потому что привык отвечать, когда спрашивают. Сказал, что не вижу ничего противозаконного в том, что у нас в стране существует досрочное голосование — это не противоречит действующему законодательству. И если у кого-то

не получается проголосовать в день выборов, 19 декабря, то, конечно, нужно проголосовать раньше. А когда и за кого голосовать — каждый, естественно, решает сам. В конце добавил, что мне хотелось бы, чтобы участие в голосовании приняли все студенты БГУИР без исключения. Потому что студенты нашего вуза — это элита молодежи. И завтра именно они будут определять и строить будущее Беларуси и, возможно, будут даже управлять страной. Вот об этом я говорил.

— Значит, голосовать за Александра Лукашенко не призвали?

— Я сказал так: с учетом сделанного за последние годы в государстве, динамичного развития

университета я советовал бы поддержать действующего главу государства, но выбор, за кого голосовать, каждый, естественно, должен сделать сам. Это было очень спокойный разговор. А то, что изложено в интернете... — Там написано, что вы пригрозили массовыми исключениями за неправильный выбор... — Это вопиющая, бессовестная ложь! И лично я порекомендовал бы должностному лицу, заявившему подобное, срочно обратиться к психиатру... Мне столько звонков было после того, как та недостоварная информация появилась в интернете... Знакомые говорили: мол, знаешь тебя как человека уравни-

вающего и политкорректного, а тут такое... Не скрою: у меня внутри была просто буря эмоций. Тем более столько резких отзывов на некоторых сайтах было под заметкой... Я очень переживал. А потом мне позвонил один опытный человек и высказал такую точку зрения: а какой цели достигли люди, разместившие ту заметку в интернете? На собрании актива присутствовало около 170 человек, которые точно знают, как все происходило на самом деле и что интернетовская заметка — циничная ложь. "Да, вы переживаете, но люди, разместившие информацию в интернете, навсегда потеряли доверие вашей студенческой молодежи", — сказал мой собеседник.

Для меня эта позиция оказалась немного неожиданной. Но я успокоился и сегодня уже активно работаю... Понимаете, не бывает так, чтобы из 15.700 студентов и около 3000 преподавателей и сотрудников университета все в один голос сказали: мол, у нас такой хороший, добрый и справедливый ректор, который какой-то части очень нравятся, а остальным, может быть, и не совсем удобны. Я все это прекрасно понимаю. Коммуно, видимо, нужно было, чтобы информация об этой встрече появилась именно под таким соусом... Марина КОКТЫШ.

БЕЗ РЭТУШЫ

Выбары? Ды іх няма!

З усіх рупараў толькі і чуеш: выбары, выбары... Якія выбары? Ды іх няма, як і не было раней. І тое, што акрамя Лукашкі зарэгістравалі яшчэ 9 кандыдатаў — гэта зусім не казачы дэмакратыі. Хутчэй — паказчык паказу па сцэнарыі Адміністрацыі прэзідэнта. Ужо немагчыма было "вяхам" адмоўчацца на патрабаванні ЕС і палітычных партый аб унясенні змен у выбарчае заканадаўства, дык кінулі костку: "мласціва" не сталі пераходзіць збору подпісаў за вылучэнне кандыдатамі шматлікіх прэтэндэнтаў і зарэгістравалі практычна ўсіх. Глядзі, Еўропа, глядзі, Амерыка, глядзі, Расія — воць вам узор сапраўднай дэмакратыі палукшанкаўскай! Урачыце — і ваўкі сытыя, і козы цэлыя...

Ды не, не ўсё так гладка выходзіць, як намялявалі ўлады. У людзей жа ёсць вочы. А перад імі на тэлеэкране, па радыё (да апошняга часу, калі далі дазвол на выступы іншым) — адзін, толькі адзін кандыдат — А.Лукашэнка. Ён вясчэе, расхваляе дасягненні за сваё 16-гадовае сядзенне на троне. І зноў, як у 1994-м, абяцае, абяцае, абяцае, не забываючыся прыніжаць (гэта яшчэ мякка сказана) сваіх апанентаў. Ён выступае паўсюль і ледзь не штодзённа. На яго працягваюць усе дзяржаўныя сродкі масавай інфармацыі. І спадарыня Ярэмошына ў гэтым ніякіх парашэнняў не бачыць. Затое ўмудраецца, нават абвешчаючы ў радыёвыступе вынікі рэгістрацыі, не назваць імяны зарэгістраваных: маўляў, ведаецца аднаго — ведаецца толькі яго і далей. Астатнія ж патэнцыйныя шукальнікі прэзідэнцкага статусу нават упамінацца не варты. Затое за імі пыльна сачаць і папярэджваюць аб недапушчальнай парашэнняў заканадаўства. Воць такія яны, "роўныя ўмовы" для ўсіх кандыдатаў. Усё, акрамя аднаго.

Выбарчыя камісіі ў нашым раёне і паўсюдна сфарміраваны практычна без удзелу прадстаўнікоў палітычных партый і грамадскіх арганізацый. Прабачце — удакладняю: ва ўсіх камісіях ёсць прадстаўнікі ад "Белай Русі", БРСМ і дзяржаўных прасфаюзаў, а для астатніх не хапіла месца? Не знайшліся сродкі? У ЦВК і на прарыстыя скрыні для галасавання.

І датэрміновае галасаванне засталася ў тым выглядзе, якое дае шырокую магчымасць для фальсіфікацыі. Дык ці ёсць шанцы ў каго-небудзь з прэтэндэнтаў перамагчы 19 снежня таго аднаго, у руках якога сканцэнтраваны магчымы адміністрацыйны рэсурс? Я кажу ўпэўнена — няма. Тым болей — лічу: сярод дзявяткі іншых прэтэндэнтаў ёсць, на жаль, і выпадковыя асобы, у якіх адсутнічае неабходны жыццёвы вопыт для таго, каб рабіць заяўку на вышэйшую пасаду ў краіне. У гэтую гульню пад назвай "прэзідэнцкія выбары" іх прывялі празмерныя асабістыя амбіцыі, няўменне мысліць катэгорыямі рэальнасці. Удзел дзеяў удзел наўрад ці ўздзеі іх палітычную

вагу. Затое паспрыяе легітымизацыі лукашэнкаўскай улады, якая на тое і робіць стаўку ў гэтай гульні. Не, я ні ў якім разе не хачу сцвярджаць, што ў нашай краіне няма на сённяшні дзень сапраўды прыстойных, годных асоб, вартых прэтэндаваць на пасаду прэзідэнта, якія б змаглі з карысцю для народа і дзяржавы замяніць таго, хто лічыць сябе незаменным. Яны ёсць, але, валодаючы глыбокім аналітычным розумам і пацудоўна адкаснасцю за кожны свой крок, на гэтай прычыне і застаюцца па-за гульнёй... Фелікс ШКІРМАНКОЎ, ветэран Вялікай Айчыннай вайны. г.Слаўгарад.

З ПІСЬМА

Дзе «Вожык», і «Крокодил»

Яшчэ 5 гадоў таму я магла свабодна выказаць свае думкі пра ўсё, што хвалюе, у мясцовых газетах.

Цяпер — барані Бога! Рэдактары баяцца ўлад. Дык якая ж гэта свабода і дэмакратыя?

Нават пры савецкай уладзе былі папулярнымі часопісы "Вожык", "Крокодил". А ў школах — "Калочка".

Дзе ўсё гэта? Няўжо зусім не патрэбна крытыка і сатыра? Жадаю перамагчы!

Валенціна ПАЖЫЛОВА, жыхарка г.Светлагорска.

РЕБРОМ!

Жизнь в потемках

Скоро А.Лукашенко созывает Всебелорусское народное собрание, где заранее подобранные люди в один голос будут славить "вождя" и благодарить его за "процветание" нашей жизни. А я скажу: народным этот форум назвать нельзя, скорее — это собрание уполномоченных по типу колхозного, когда от бригад, ферм, других служб делегировались "активисты" на сход, где дружно поднимали руки за все, что скажет председатель.

Я знаю, что говорю. 40 лучших лет своей жизни отдал сельскому хозяйству: начинал с бригадира, 16 лет председателем в колхозе. Ничего, кроме болезней, за это время не нажил. Но и сейчас, став инвалидом-пенсионером, не теряю интереса к тому, что происходит вокруг, как живут люди в деревнях нашего района.

Возьму только Заречье, где сам живу. Что мы здесь видим? Наступили холода, а более ста семей не имеют воды. Их коллективное письмо к руководству Смолевичского райисполкома ничего не изменило, его председатель А.Рулкевич никаких мер не принял. Более того, по его указанию было отключено все уличное освещение, и люди вынуждены прибегать в темноте, как призраки, в том числе и родители с малышами-детсадовцами. Хороши стандарты цивилизации в районе! Ведь наша деревня — не единственная, где они установлены.

Кстати, о самых маленьких сельчанках. Когда-то в Заречье было детское кафе, оно пользовалось популярностью у населения. Теперь там, вблизи детского сада, — ресторан, клиенты которого не всегда платят пример достойного поведения детям. А их у нас около полуполтора... В заречье же проблем выше головы. Медицинских, например. Попробуй-ка попра-

вить зрение, если во всем районе нет офтальмолога, а у большинства стариков беда с глазами. Или такая проблема, касающаяся буквально всех: у нас нет общества защиты прав потребителей, а что это значит, сами знаете.

Колет глаза и то, как некоторые руководители используют служебный транспорт в личных целях. В частности, директор Смолевичской бойлерной фабрики гоняет машину из Минска, где живет, и назад за 70 километров. Посчитайте, в какую копеечку это влетает государству, которую наполняет народ своим трудом? А тем временем у инвалида I группы, ветерана этой птицефабрики Г.Хурсевич отключили в сараичке свет, и она, вдобавок ко всему, сломала руль... А это уже — стандарт агрогородка, коим является поселок Октябрьский той же птицефабрики.

Из подобных "мелочей", на которые не обращает внимания местное начальство, и складывается наша жизнь. И вряд ли эти житейские "мелочи" окажутся в поле зрения Всебелорусского народного собрания, куда делегированы и наш председатель исполкома А.Рулкевич. Не хочу ничего плохого сказать о других делегатах — верю, среди них есть отличные труженики и управленцы. Но вот наш "посланец" — назначенец выглядит в глазах многих жителей района не лучшим образом.

Боюсь, что и лучше на том собрании будут покорно поднимать руки за "высочайшее" решение, где, конечно же, все будет красиво и радостно, но не все будет стыковаться с нашей реальностью, нередко похожей на потемки.

Геннадий ШУКАН, ветеран труда. д.Заречье Смолевичского района.

ПАЗІЦЫЯ

19 снежня я пацісну руку Саннікаву

Мая маладосць прайшла ў часы татальнага дэфіцыту. У 1979 годзе — за год да абцягнута канчатковага будаўніцтва камунізму — дэфіцытам было усё. У прадуктовых крамах — пустыя паліцы, а усё неабходнае, пачынаючы ад туалетнай паперы да ботаў, даставалася па блату. Для таго каб зрабіць прыватныя ўласнасці, трэба было ехаць за прадуктамі ў Друскінінкі (Літва). Дарчы, тыдзень таму мне пашчасціла зноў пабываць у Друскеніках, у акапарку. Гэта неба і зямля ў параўнанні з Гродзенскім лядовым палацам.

І усё ж і ў Беларусі сёння застаўся толькі адзін дэфіцыт — дэфіцыт інфармацыі. Хоць мы і слухаем радыё, глядзім тэлевізар, чытаем газеты, але атрымаць інфармацыю — праўдзівую (!) — немагчыма. Праўдзівая — гэта такая, якая адлюстроўвае стан і настроі людзей. Якую я бачу паўсюль: на працы, у транспарце, на вуліцах кожны дзень.

Жыву я недалёка ад польскай мяжы. І калі гляджу польскія навіны, адрозніваю кантраст. На кожную падзею ў іх дзесяць некалькі ацэнак, часта процілеглых, супярэчлівых. А што ў нас?

Інтэрнэтам я не ўмею, на жаль, карыстацца, таму адзінай крыніцай інфармацыі для мяне з'яўляецца газета "Народная Воля". З артыкуламі, надрукаванымі ў ёй, я магу пагаджацца ці не, але толькі тут прадстаўлены розныя думкі.

А цяпер усюды, што менш за месяц засталася да выбараў прэзідэнта — выбараў без выбараў. Не трэба быць Настрадамунам, празарліўцам, каб ужо сёння прадставіць сабе, як яны пройдуць.

Нехта з мудрацоў кажа: "Як ты ні рабі, а будзе так, як будзе павіна". 19 снежня ў Беларусі ўсё будзе рабіцца так, як не павіна рабіцца. На нашым выбарчым участку (у вёсцы ж нельга ўтрымаць таямніцу) ужо даведзена лічба галасоў, якая будзе паддзена ў Цэнтрыбаркам па кожным кандыдаце. Не сумняваюся, што ўсе сілавыя структуры ўжо зараз прыводзяць у стан павышанай гатоўнасці, каб абараніць гэтыя прапанаваныя і прыдуманыя ў высокіх кабінетах лічбы.

Хутчэй за ўсё нічога мы не зменім, і адбудзецца так, як запланавана зверху. Але ўсё гэта толькі таму, што ў Мінску 19 снежня з'яўляцца разам столькі людзей, колькі павіна сабрацца ў Гродне, Баранавічах, Маладзечне і астатніх буйных гарадах, але значна меншых за сталіцу. Для мяне зразумела, што толькі калі людзі будуць актыўна пратэставаць супраць падману, калі іх з'яўляцца адна сотня тысяч — тады ні адзін афіцэр не аддасць загад жорстка збіваць сваіх суайчыннікаў.

Шкада, вельмі шкада, што сёння мы губляем шанс змяніць наша жыццё. Я чытаў артыкулы Саннікава, Някляева, Раманчука, Пазынька... Усё правільна. Але без рэальнай падтрымкі людзей самі яны са сваімі камандамі проста не здолеюць нешта зрабіць.

Няважна хто — Някляеў, Саннікаў ці Раманчук — набярэ больш галасоў. (На мой погляд, будзе ў іх некалькі аднолькава.) І я лічу, што толькі разам, утрое, яны могуць перамагчы, могуць вывесці краіну з крызісу.

Упэўнены, што калі яны аб'яднуюцца, спадарыня Ярэмошына будзе значна цяжэй агучыць зараней падрыхтаваныя лічбы.

Я падлісаўся за вылучэнне кандыдатаў у прэзідэнты Андрэя Саннікава і буду за яго галасаваць. 16 гадоў таму галасаванне за Пазынька, але сёння з ім не пагаджаюся. 19 снежня я маю чэўрады намер быць у Мінску і паціснуць руку свайму кандыдату.

Пётр СКРАМБЛЕВІЧ, вёска Каробчыца Гродзенскага раёна.

ПЫТАННЕ—АДКАЗ

Кандыдат у прэзідэнты Андрэй Саннікаў — палітычны аглядальнік «Народнай Воля»

Кандыдатам на пасаду прэзідэнта Рэспублікі Беларусь зарэгістраваны Андрэй Алегавіч Саннікаў, палітычны каментарый якога з'явіўся апошнім часам на старонках "Народнай Воля".

Скажыце, калі ласка, ён уладкаваўся на работу ў рэдакцыю газеты "Народная Воля" толькі напярэдні выбараў ці значна раней? Магчыма, выконваў іншыя абавязкі, а палітычным аглядальнікам стаў наўдана...

Сяргей КАРАЛЬЧУК, выбаршчык.

Паважаны спадар Каральчук! Андрэй Алегавіч Саннікаў, якога днямі Цэнтральная выбарчая камісія зарэгістравала адным з кандыдатаў у прэзідэнты, напісаў заяву з просьбай вылучыць яго ў штат рэдакцыі газеты "Народная Воля" 20 верасня 2010 года. Менавіта з гэтага дня ён з'яўляецца палітычным аглядальнікам выдання. З некалькімі яго каментарыямі Вы ўжо змаглі пазнаёміцца. Палколі А.Саннікаў — прафесійны дыпламат, то, спадзяемся, яго нататкі знойдуць водгук у шырокай чытацкай аўдыторыі.

ОТКРЫТОЕ ПИСЬМО

Тогда этот форум был бы мини-референдумом

Уважаемый господин Президент!

В газетах и по телевидению много говорится о проведении 6—7 декабря очередного Всебелорусского народного собрания. К сожалению, на нем соберутся лишь те люди, которых коллективы отобрали с разрешения Ваших административных органов. Таким образом, там не будут представлены взгляды и мнения всего народа.

Если Вы действительно хотите, чтобы эта встреча была с представителями всего народа, то это нужно было сделать так, как это делается при исследовании общественного мнения. Делается так называемая случайная выборка двух тысяч человек, задаются им конкретные вопросы, чтобы они ответили.

Александр "Граф" Прушинский. Минск.

Ошибок будет не более 2—3 процентов.

Для создания такой случайной выборки, представляющей всех граждан страны, стоило бы выбрать три четырехзначных номера, например, 2398, 3765 и 6732. У кого номера паспортов заканчиваются на эти числа, будут приглашены на встречу с Вами во Дворец Республики.

Тогда этот форум рассматривался бы как мини-референдум, и с его резолюциями считались бы все граждане Беларуси и государства мира как с настоящим мнением народа.

С уважением — Александр "Граф" Прушинский. Минск.

ОТКРЫТЫМ ТЕКСТОМ

Зенон Пазынька был прав

В свое время З.Пазынька говорил, что обеспечение Беларуси только российскими нефтью и газом не позволит нашей стране иметь экономическую независимость от России. Он предвидел, что решение этой задачи в большей степени зависит от наличия нефтепроводов, связывающих черноморские порты с балтийскими, проходящими через территорию

Беларуси. За это он подвергался жесткой критике, гонениям, оскорблениям, обвинялся в разжигании конфликта с Россией и, в конце концов, был изгнан из страны.

Пришло время, подтвердившее правоту З.Пазынька. Заоканская нефть из черноморских и балтийских портов перевозится железнодорожным транспортом, во что это обходится, понятия всякому.

Александр Эдуардович БАРАКОВС, пенсионер. Минск.

З НАТУРЫ

Кукіш у кішэні

Лукашэнкаўскія ідэолагі з раніцы да вечара трубяць нам пра павышэнне заробкаў, пенсій, стыпендыяў і іншых выплат. Але які сэнс ад гэтых павышэнняў, калі яны амаль адрозны "з'ядуацыя" ростам цэн і павышэннем тараўфаў. Ды і як еўрапейская краіна можа ганарыцца сярэдняй пенсіяй крыху большай за 600 тысяч рублёў? На гэтыя грошы нельга ПРАЖЫЦЬ, на іх можна

прайснаваць, не памерці з голада, перабываючыся з чорнага хлеба на абстлушчаны чорны гародніну.

Дзе ж пры такім раскладзе нашым пенсіянерам марыць пра турэцкія вакалы не тое што ў Еўропу, а нават у Расію ці Украіну? Ім часам не хапае грошай, каб дабрацца да абласнога шпітала на абследаванне.

А пра абцягнута міфінныя заробкі ў 500 долараў у правінцыі і не чулі. Большасць працаўнікоў атрымлівае па 500—600 тысяч рублёў, і каб не пакласці зубы на паліцу, абрабляе свае "соткі" і пры гэтым зацята маўчыць, трымаючы, як заўсёды, кукіш у кішэні.

Дзясня РАБЯНОК, грамадскі актывіст з Калінкавічаў.

ХОЧУ СКАЗАТЬ!

Почему я не пойду голосовать

О реформировании избирательного законодательства вроде бы сказано немало. Но воз и ныне там: за 16 лет никаких реформ. Главный избирательный документ — бюллетень — является фактически легко подделываемой бумажкой без дубликата, без четкого порядкового номера, который легко может себе оставить избиратель. Вот и возникает у меня вопрос: как можно избирательно контролировать учет своего голоса? Сколько напечатано бюллетеней, сколько испорчено, сколько осталось неиспользованными? Учетных номеров, дубликатов нет, а значит, нет и возможности контроля. А где отсутствует контроль и учет — присутствует обман. Поэтому для себя я решил: отказываться от участия в выборах до тех пор, пока не изменится избирательная система.

Ю.ГОЛОВНЕВ. г.Мозырь.

АКТУАЛЬНО

Ученые еще не определили, как повлияла чернобыльская трагедия на здоровье белорусов

В эти дни в Минске проходит научно-практическая конференция "Экология человека в постчернобыльский период". Медики, экологи, педагоги обсуждают, что сделано в стране по преодолению последствий чернобыльской катастрофы и на что следует обратить внимание.

Но уже первые выступления, которые прозвучали с трибуны,стораживают: ученые не найдены ответы на многие вопросы, главный из которых — как скажется и будет сказываться в дальнейшем радиационное облучение на здоровье белорусов, потому что от радиации мы не избавились до сих пор.

— Японские медики доказали, что через 40 лет после бомбардировки Хиросимы и Нагасаки наблюдался пик заболеваемости злокачественными опухолями, — заявил бывший директор Института радиационной медицины, профессор Алексей Океанов. — Но там было однократное облучение. Чернобыльская трагедия — это облучение пролонгированное, длительное, оно в небольших дозах постоянно воздействует на организм человека. Таким образом, какими будут последствия этой катастрофы, мы не знаем. А интерес к проблеме, к сожалению, потихонечку ослабевает.

Профессор Алексей Океанов констатирует: выводом о воздействии радиации, которыми располагает белорусские ученые сегодня, нельзя доверять безоговорочно.

— Во-первых, основополагающая система для правильных оценок и правильных выводов — это организация сбора и верификация данных. К сожалению, у нас эта верификация данных основывается в основном на статистике, — говорит ученый. — А статистика не является самым лучшим показателем для изучения. Например, кто знает сегодня, какие дозы получили население и те люди, которые работали на ликвидации аварии? Ведь всем известно, что очень часто один дозиметр использовался на всю группу, что скрывались данные о тех дозах, которые превышали допустимые нормы. Информацию о дозах нельзя назвать достоверной.

Сегодня в перечень заболеваний, которые белорусский Минздрав соотносит с возможным воздействием чернобыльской катастрофы, включено 19 пунктов.

— В основном это злокачественные новообразования, включая лейкозы, лимфому, лейкоз, а также болезни практикески мы не видим, — отмечает Алексей Океанов. — Тем не менее многочисленные исследования наших врачей и международных экспертов показывают, что есть ряд других заболеваний, которые могут быть связаны с радиационным облучением, в том числе гипертензивная болезнь, сердечно-сосудистые патологии, сахарный диабет, узловой зоб.

Кроме того, напоминает ученый, в Беларуси не учитываются медицинские облучения. А ведь оно дополняет чернобыльское.

— Если за счет естественного фона белорусы получают дозу 1 мзв/год, за счет родона — 2 мзв/год, то за счет медицинских облучения — 1,4 мзв/год, — подчеркивает Алек-

сей Океанов. — Следовательно, есть группы людей, которые получают за счет медицинских источников большие дозы облучения. При профилактических медицинских мероприятиях доза, как записано в инструкции, не должна превышать 1 миллизиверта, ее можно превысить только в случае эпидемий по специараспространению Минздрава. Однако на практике это не всегда соблюдается.

И наконец, убежден ученый, необходимо учитывать не только внешнее облучение, но и внутреннее, которое получают люди при потреблении зараженных радионуклидами продуктов.

— Из Национального доклада распределения радионуклидов в почве следует, что если в первые годы после аварии залегание цезия и стронция в почве составляло всего несколько сантиметров, то через 20 лет их уровень уже составил более 31—35 сантиметров, — подчеркивает Алексей Океанов. — И все наши программы по реабилитации территории привели к тому, что мы поднимаем радионуклиды вверх.

— Сегодня перед нами стоит огромное количество вопросов, — делает вывод Алексей Океанов.

Стоит напомнить, что в результате чернобыльской катастрофы в атмосферу было выброшено в 300 раз больше радиоактивных веществ, чем во время бомбардировки Хиросимы. Более 70% этих веществ осели на территории Беларуси. Радиацией заражено примерно 25% от общей площади сельхозугодий и лесов нашей страны.

Ольга ГРИНЕВИЦКАЯ.

ВАС ЦІКАВІЦЬ...

Фікусы і пальмы засланяюць істотнае

Дзяржаўныя СМІ актыўна паведамляюць пра тое, што зараз паўсюдна праходзяць трэнінгі для членаў выбарчых камісій, на якіх адрэагуюцца, як яны павінны паводзіць сябе ў той ці іншай сітуацыі. Ці сапраўды ЦВК даў загад на нейкую сур'ёзную дэмакратызацыю выбарчага працэсу?

Мая Чарнавус, г.Мінск.

Эксперт кампаніі "Праваабаронцы за свабодныя выбары" Валянцін Стэфановіч, прааналізаваўшы тэкст пастановаў Цэнтральнай камісіі "Аб правядзенні трэнінгу для сябраў участковых камісій па выбарах прэзідэнта Рэспублікі Беларусь у 2010 годзе", якой заверджаны прыкладны сцэнарыі трэнінгу, аптымізму не выказае.

Клеена шчыльна ў скрыні для датэрміновага галасавання, а таксама аб магчымасці прысутнасці на участку ўначы — адказам з'яўляецца пазначаная ў пастанове "Сітуацыя 5". "Як павінен адрэагаваць на такія прапановы старшыня камісіі?" — ставіцца пытанне перад сябрамі УВК. І тут жа падаецца "правільны адказ", што, "падпісы на паперцы ставяць старшыня ці намеснік старшыні і сябра камісіі", а "ахова памяшкання для галасавання... ускладняецца на супрацоўніка млішчы".

Аднак некаторыя "правільныя адказы" скрываюцца на задавальненне намераў і просьбаў назральнікаў. Яскравы прыклад — опус ЦВК "пра фікусы і пальмы", выкладзены ў "Сітуацыі 6". Не палянуемся працягваць:

— Хаяя Лідзія Ярэмошына неаднаразова казала, што кожная камісія сама вырашае, якім чынам яна будзе праводзіць падлік галасоў, мы тут бачым, што камісіям не прапановацца вызначыць гэты спосаб, г.зн. правесці пасаджэнне, вырашыць, якім чынам яны гэта будуць рабіць. Проста напісана, што старшыня камісіі абвешчае пра заканчэнне галасавання і камісія прыступае да падліку галасоў. Як яна гэта будзе рабіць — не сказана. І мне не зраўмула, як сябры ўчастковых выбаркаў будуць лічыць галасы. Калі як заўсёды — супольна і адначасова кожны свой стос — то мы зноў, на жаль, не зможам убацькаць працэдурны падлік галасоў, — перасцерагае Валянцін Стэфановіч.

Праваабаронцы шматразова заўважылі пра вельмі істотны недахоп выбарчага заканадаўства — працэдурны падлік галасоў не прапісана ні ў Метадзічных рэкамендацыях, ні ў пастановах ЦВК, ні ў выбарчым кодэксе Рэспублікі Беларусь.

Уладзімір КАРАТКЕВІЧ:

«Не для сябе, а для маёй роднай краіны, для Беларусі»

Такім бачыў сэнс свайго жыцця і творчасці пісьменнік, які стаўся легендай і класікам яшчэ пры жыцці. Сёння Уладзіміру Сямёнавічу Караткевічу было б 80 год. Ён пакінуў гэтую зямлю, якую так любіў і за якую хварэў сэрцам, 26 год таму, а яшчэ і сёння мог бы быць сярод нас...

Уладзімір Сямёнавіч, усведамляючы сваё прызначэнне, быў тым не менш надзвычай сціплым чалавекам. Мужна сустрэкаў стрэлы зайдзроснікаў і надобразчліўцаў, іранічна-ўсмешліва ставіўся да слоў ухваляў, пераводзіў іх на жарт. Ніякіх катурнаў, ганарыстасці, пыхлівай велічыні ў ім быў геніем сапраўдным — геніем Свабоды і Добра.

Уладзімір КАРАТКЕВІЧ (З ЖЫЦЦЯПІСУ)

Дарога, якую прайшоў

Я ўрадзенец той часткі Беларусі, якая ляжыць на Дняпры. Люблю беларускае Палессе, і казачна мяккую Наваградчыну, і адзіную ў свеце Белавежу, і суровую прыгажосць паўночнага азёрнага краю. Ёх нельга аддзяліць ад мяне, але ў Прыдняпроўі мне неяк больш прытульна.

з інтэрната таму, што здарылася звычайная на вайне рэч: доўгі час не ведаў, дзе бацькі і ці жывыя яны наогул, а калі жывыя, то дзе, за ліній фронту або паспелі эвакуіравацца.

Быў спачатку ў Маскве, потым на Разаншчыне. Пасля давялося ўцякаць і адтуль. На Урал, у наваколле Кунгура. Выпадкова даведаўся, што бацькі ў Арэнбургу. З вялікімі цяжкасцямі (без пропуску і білета) дабраўся да іх. У Арэнбургу скончыў шосты клас. Потым нядаўна вызвалены Кіеў (Беларусь яшчэ была акупіраваная).

На Украіне берэгі Дняпра нагія, а тут яны ўсе ў лясах, курганах, у вёсках на ўзгорках, у садах, у забытых гарадзішчах, густа ўкрытых шыпшынаю і чорталопам, у запусчаных парках.

Крашчакі ляжаў у руінах. Па бульвары Шаўчэнкі некалькі разоў на суткі праходзіў трамвай. У руінах універсітэта мы разважліся, шукаючы міны. Як не трапіў у "палату мінералаў" (па выразу майго друга пэтра Р.Бардуліна), сам не ведаю.

І яшчэ за адну рэч я ўдзячны тым гадам. Здалёку я асабліва любіў Беларусь і яе людзей. Яна ўвайшла мне тады па незямному прыўкрашэнню. Уся зялёная, вільготная, з азёрамі, з народам, з зягонай півнучай і звонкай мовай, з легендамі і палямі, курганамі і рэкамі.

Калі раіцца плывеш на чаюне праз рачны туман і бачыш след за галавою выдры, што пералпывае раку, або услёскі бобра — адчуванне шчасця, адзінства з гэтай зямлёй і любоў да яе перапыняюць цябе.

Але ад работы не бегаў. І сяброў аднакланні былі такія самыя. Надзіва агуртаваны, вясёлы і сумленны народ. І не змяніліся за дзесяцігоддзі год. Мы, вядома, агрубелі. І ўсё ж многіх з нас цягнула да вершаў. Столькі, што мы нават выдалі некалькі нумароў рукапіснага часопіса "Званочак".

І яшчэ за адну рэч я ўдзячны тым гадам. Здалёку я асабліва любіў Беларусь і яе людзей. Яна ўвайшла мне тады па незямному прыўкрашэнню. Уся зялёная, вільготная, з азёрамі, з народам, з зягонай півнучай і звонкай мовай, з легендамі і палямі, курганамі і рэкамі.

Трэба было неяк жыць астатнім на спустошанай, вільготнай зямлі. І жыццё пачалося цяжка. Пачалося збядненне, часамі настолькі вялікае, што ў асірацельных (а часам і не ў асірацельных) дзяцей не было чаго есці.

Чамусьці вершы былі патрэбныя за многае. А пісаліся ж пры святле гімназі на нямецкіх бланках каля на звароце доўгіх жоўтых канвертаў, таксама нямецкіх. Адавалі перавагу канвертам, з-за добрай паперы. Большасць вершаў, якія тады друкаваліся, мы не любілі: таякая ў іх была бесшабашнасць. А былі яшчэ вершы саладзавыя.

І яшчэ за адну рэч я ўдзячны тым гадам. Здалёку я асабліва любіў Беларусь і яе людзей. Яна ўвайшла мне тады па незямному прыўкрашэнню. Уся зялёная, вільготная, з азёрамі, з народам, з зягонай півнучай і звонкай мовай, з легендамі і палямі, курганамі і рэкамі.

Дзед, бацька маёй маці (ён памёр у вайну), даслужыўся да павятовага казначэя і прытым быў ататі і спачуваль марксістам, — матчыма, не столькі разбіраючыся ў гэтым, колькі ў памяці аб сямейнай трагедыі. У доме ў яго, калі верыць сямейнаму падданню, знаходзіў прыстанак П.Лявоньшкі.

Але ад работы не бегаў. І сяброў аднакланні былі такія самыя. Надзіва агуртаваны, вясёлы і сумленны народ. І не змяніліся за дзесяцігоддзі год. Мы, вядома, агрубелі. І ўсё ж многіх з нас цягнула да вершаў. Столькі, што мы нават выдалі некалькі нумароў рукапіснага часопіса "Званочак".

І яшчэ за адну рэч я ўдзячны тым гадам. Здалёку я асабліва любіў Беларусь і яе людзей. Яна ўвайшла мне тады па незямному прыўкрашэнню. Уся зялёная, вільготная, з азёрамі, з народам, з зягонай півнучай і звонкай мовай, з легендамі і палямі, курганамі і рэкамі.

Быў гэта чалавек упадны, разумны і з'еллівы. Ён цудоўна бачыў дурасць і ўмеў пушыць яе голыя. Валодаў незвычайнай духоўнай і фізічнай сілай, бязмежнай энергіяй і азартам. Калі ён, нездавоў да смерці, аспел — я быў у яго чымсьці нахалтал сакратара: чытаў яму, а часам і пісаў за яго. Таму што "непёмнасны" сябе не памятаю. Маці кажа, што чытаць, не прыкметна для інашых, навучыўся ў тры з паловага года, а пісаць трохі пазней. І, здаецца, гэта быў першы і апошні мой падзвіг.

Але ад работы не бегаў. І сяброў аднакланні былі такія самыя. Надзіва агуртаваны, вясёлы і сумленны народ. І не змяніліся за дзесяцігоддзі год. Мы, вядома, агрубелі. І ўсё ж многіх з нас цягнула да вершаў. Столькі, што мы нават выдалі некалькі нумароў рукапіснага часопіса "Званочак".

І яшчэ за адну рэч я ўдзячны тым гадам. Здалёку я асабліва любіў Беларусь і яе людзей. Яна ўвайшла мне тады па незямному прыўкрашэнню. Уся зялёная, вільготная, з азёрамі, з народам, з зягонай півнучай і звонкай мовай, з легендамі і палямі, курганамі і рэкамі.

Маці мая, Надзея Васільеўна, нарадзілася ў 1893 годзе, у дзяцінстве засталася без маці, скончыла Марыінскую гімназію ў Магілёве, некаторы час, кіннушы дом, працавала вясковай мастаковіцай у вёсцы Збароў, ля Рагачова, а пасля пазнаёмілася з маім бацькам, Караткевічам Сямёнам Цімафеевічам, і ў 1917 годзе выйшла за яго замуж (бацька нарадзіўся ў 1887 годзе, памёр у 1959-м).

У сорах дзевятым годзе я паступіў у Кіеўскі ўніверсітэт на філалагічны факультэт. Вучыўся, быў шчаслівы, меў шмат сяброў і ўсё ж успамінаю гэты час са змешаным пацуміем глыбокай пяшчоты і сорама. Пышчоты — таму, што была навука, старыя рукапісы, кнігі, музеі, музыка, дзятчатыя сябры, свае і чужыя вершы. Сораму — таму, што нярэдка даводзілася тады сустракацца са звычайнай вульгарызуючай навукай.

І яшчэ за адну рэч я ўдзячны тым гадам. Здалёку я асабліва любіў Беларусь і яе людзей. Яна ўвайшла мне тады па незямному прыўкрашэнню. Уся зялёная, вільготная, з азёрамі, з народам, з зягонай півнучай і звонкай мовай, з легендамі і палямі, курганамі і рэкамі.

А потым пачалася вайна. Бамбёжкі. Эшалоны. Пацудзі бездапаможнасці падлетка, які ўжо не дзіця, што спакоемна пакладзецца на старэйшыя, але яшчэ і не мужчына, каб так ці інакш дзейнічаць і, матчыма, вырашаць свой лёс. Бунтаваў супраць гэтага пацудзі. Некалькі разоў уцякаў з інтэрната на фронт. Затрымлівалі, вядома. А

Мне хацелася самому зразумець, чаму і на што, і таму на некаторыя лекцыі я не хадзіў, а замест таго сядзеў у публічнай бібліятэцы. Як не дзіця, я не хацеў быць літаратарам. Вершы пісаў для сябе. А ў будучым хацеў быць літаратурнааўцам. Напісаў некалькі пра "Багдановіч і сучаснасць", "Моўнае стыль Пушкіна", "Цёмныя месцы "Слова", "Беларускія і ўкраінскія жывыя драмы", "Авакум і літаратура расколу", "Справа пра "Саборныя дзеянні" (гісторыя палітычнай падробкі і яе выкрываў, як "кнігі ў паўдзесьці, старажытны беларускі характарам пісанай").

І яшчэ за адну рэч я ўдзячны тым гадам. Здалёку я асабліва любіў Беларусь і яе людзей. Яна ўвайшла мне тады па незямному прыўкрашэнню. Уся зялёная, вільготная, з азёрамі, з народам, з зягонай півнучай і звонкай мовай, з легендамі і палямі, курганамі і рэкамі.

Уладзімір Караткевіч і яго жонка ў вяснянае надзеянне ў вёсцы Збароў, 1930-я гады.

Палашук

Виновники мятежа и вообще лица, содействующие ниспровержению правительственной власти в крае, должны быть, для примера другим, судимы и наказаны немедленно по всей строгости полевых уложений; собиране излишних фактов... лишь усложняет и замедляет делопроизводство.

З загаду графа Мураўёва

І — Ты ведаеш, што ты падлягаеш расстрэлу? — спытаў стаўшага перад ім чалавека капітан Румянцаў. — Ну дзе твой бог: у касцёле ці ў царкве? Палашук зітхнуў і адказаў упэўнена: — Нашто бога саджаць у каменную будку? Бог у кожнай быліцы, і ў лясах, і ў багне — паўсюль. "Нейкі палітэзі", — падумаў паручык.

Задум Ратча затрашчкі барабан: падыходзілі салдаты. Справа ўжо ішла к вачура. Стаўшы пры кастрычніцкім дзёнк, і хоць ранняя маразы ўжо скончыліся — яны падтэкалі лісцю, і яно валілася зверху чырвонымі варахамі, і лес безупынна шалахцеў, прыгаворваю да страты.

Чорныя галіны дрэў асабліва ярка вымалюваліся на гэтай чырвонай вончы, а лісьце лягло сакасоў, ляцёў, ляцёў. Палашук шуў, атончы чатырыма салдатамі, і нешта мармытаў сабе пад нос. Твар яго часам удрыгваў, і на ім з'яўляўся нейкі дзіўны прырысты выраз, амаль падшылі да месца расстрэлу — ён ненароком пакінуў у калужы адзін парашань, але не заўважыў гэтага і пайшоў далей. Нага хутка пачыравалася ад холоду, і Ратчу было не прыемна глядзець на гэта. Зусім скалеліся яго вочы. Ратчу спытаў: — Чаму?

— Вось вам, прыхільнікам гісторыі: добры абразчак. Першабытны жыхар лясцоў. Ух, фанатная морда, каб была ахова пасудзіцца... Ратч з сваімі жаночы прыгожымі вачыма адказаў: — Гэта не фанатызм, гэта — звычайная абмежаванасць і жыццельная тупасць. У гэтых малых ішарках патрыятызму і нявысвядзенага пакуль што з'яўлення не могуць. Можна, гэта і не ён падпаліў на-огул.

Румянцаў разважаў: — Ну, ён ці не ён, патрыятызм гэта ці звычайны бандытызм, і ён расстраляў. У наступны раз не будзе павядна нішым бадзіца са зброяю ў недзвольных месцах. Шабаш!

Ён разануў далонню па паве-тры, быццам паказваючы, што няма чаго далей валаводзіцца. Палашук адвіль і пуно, пакуль паны-афіцеры пераапраўдзілі і нап'юцца чаю з ромам. Гэта цягнулася амаль што цэлы годзіну, і ўвесь гэты час палашук сляваў нейкія, зусім не жаласныя словы ўжыванымі галасам, падобным да лаю сабакі. Першым прыйшоў за ім Ратч і пабачыў: палашук сядзеў, забіўшыся ў кут, і з цэмыры блішчэлі яго вочы. Ратч спытаў: — Чаму гэта ў цябе песні такія гнёўныя?

— Мужчыньскія, — адказаў палашук і зноў заіх. Ратчу падаваўся гэты дзіўны, нягледзячы на тое, што гэта была жывёла, тупая і выраджаючаяся з жывым пакаленнем. Бачная была ў гэтай жывёле незломнасць. Калі палашук глядзеў на пуншу — Ратчу здавалася, што гэта арол, пасаджаны ў клетку, пазірае на высокай, залітыя сонцам горы. Там шмат часу трымаўся святло, а тут, па лагчынах, ужо ля-

жыць шэра і імгла, і ніколі ўжо не прашуецца яму на верхніх імагунных сваймі скрыдламі. Ратч любіў сельяныя сваіх беларускіх абшараў, пакорнага, рэлігійнага, набітага забабонамі да мазга касцей і, разам з тым, моцнага, вытрымлівага. Вось зараз ён, вядома, сумее, што загане без сабара-ванья.

— Ты ў якога бога верыш? У вуніцкага альбо правааслаўнага? — Чаро? — Ну дзе твой бог: у касцёле ці ў царкве? Палашук зітхнуў і адказаў упэўнена: — Нашто бога саджаць у каменную будку? Бог у кожнай быліцы, і ў лясах, і ў багне — паўсюль. "Нейкі палітэзі", — падумаў паручык.

Задум Ратча затрашчкі барабан: падыходзілі салдаты. Справа ўжо ішла к вачура. Стаўшы пры кастрычніцкім дзёнк, і хоць ранняя маразы ўжо скончыліся — яны падтэкалі лісцю, і яно валілася зверху чырвонымі варахамі, і лес безупынна шалахцеў, прыгаворваю да страты.

Чорныя галіны дрэў асабліва ярка вымалюваліся на гэтай чырвонай вончы, а лісьце лягло сакасоў, ляцёў, ляцёў. Палашук шуў, атончы чатырыма салдатамі, і нешта мармытаў сабе пад нос. Твар яго часам удрыгваў, і на ім з'яўляўся нейкі дзіўны прырысты выраз, амаль падшылі да месца расстрэлу — ён ненароком пакінуў у калужы адзін парашань, але не заўважыў гэтага і пайшоў далей. Нага хутка пачыравалася ад холоду, і Ратчу было не прыемна глядзець на гэта. Зусім скалеліся яго вочы. Ратчу спытаў: — Чаму?

— Вось вам, прыхільнікам гісторыі: добры абразчак. Першабытны жыхар лясцоў. Ух, фанатная морда, каб была ахова пасудзіцца... Ратч з сваімі жаночы прыгожымі вачыма адказаў: — Гэта не фанатызм, гэта — звычайная абмежаванасць і жыццельная тупасць. У гэтых малых ішарках патрыятызму і нявысвядзенага пакуль што з'яўлення не могуць. Можна, гэта і не ён падпаліў на-огул.

Румянцаў разважаў: — Ну, ён ці не ён, патрыятызм гэта ці звычайны бандытызм, і ён расстраляў. У наступны раз не будзе павядна нішым бадзіца са зброяю ў недзвольных месцах. Шабаш!

Ён разануў далонню па паве-тры, быццам паказваючы, што няма чаго далей валаводзіцца. Палашук адвіль і пуно, пакуль паны-афіцеры пераапраўдзілі і нап'юцца чаю з ромам. Гэта цягнулася амаль што цэлы годзіну, і ўвесь гэты час палашук сляваў нейкія, зусім не жаласныя словы ўжыванымі галасам, падобным да лаю сабакі. Першым прыйшоў за ім Ратч і пабачыў: палашук сядзеў, забіўшыся ў кут, і з цэмыры блішчэлі яго вочы. Ратч спытаў: — Чаму гэта ў цябе песні такія гнёўныя?

— Мужчыньскія, — адказаў палашук і зноў заіх. Ратчу падаваўся гэты дзіўны, нягледзячы на тое, што гэта была жывёла, тупая і выраджаючаяся з жывым пакаленнем. Бачная была ў гэтай жывёле незломнасць. Калі палашук глядзеў на пуншу — Ратчу здавалася, што гэта арол, пасаджаны ў клетку, пазірае на высокай, залітыя сонцам горы. Там шмат часу трымаўся святло, а тут, па лагчынах, ужо ля-

жыць шэра і імгла, і ніколі ўжо не прашуецца яму на верхніх імагунных сваймі скрыдламі. Ратч любіў сельяныя сваіх беларускіх абшараў, пакорнага, рэлігійнага, набітага забабонамі да мазга касцей і, разам з тым, моцнага, вытрымлівага. Вось зараз ён, вядома, сумее, што загане без сабара-ванья.

— Ты ў якога бога верыш? У вуніцкага альбо правааслаўнага? — Чаро? — Ну дзе твой бог: у касцёле ці ў царкве? Палашук зітхнуў і адказаў упэўнена: — Нашто бога саджаць у каменную будку? Бог у кожнай быліцы, і ў лясах, і ў багне — паўсюль. "Нейкі палітэзі", — падумаў паручык.

Задум Ратча затрашчкі барабан: падыходзілі салдаты. Справа ўжо ішла к вачура. Стаўшы пры кастрычніцкім дзёнк, і хоць ранняя маразы ўжо скончыліся — яны падтэкалі лісцю, і яно валілася зверху чырвонымі варахамі, і лес безупынна шалахцеў, прыгаворваю да страты.

Чорныя галіны дрэў асабліва ярка вымалюваліся на гэтай чырвонай вончы, а лісьце лягло сакасоў, ляцёў, ляцёў. Палашук шуў, атончы чатырыма салдатамі, і нешта мармытаў сабе пад нос. Твар яго часам удрыгваў, і на ім з'яўляўся нейкі дзіўны прырысты выраз, амаль падшылі да месца расстрэлу — ён ненароком пакінуў у калужы адзін парашань, але не заўважыў гэтага і пайшоў далей. Нага хутка пачыравалася ад холоду, і Ратчу было не прыемна глядзець на гэта. Зусім скалеліся яго вочы. Ратчу спытаў: — Чаму?

— Вось вам, прыхільнікам гісторыі: добры абразчак. Першабытны жыхар лясцоў. Ух, фанатная морда, каб была ахова пасудзіцца... Ратч з сваімі жаночы прыгожымі вачыма адказаў: — Гэта не фанатызм, гэта — звычайная абмежаванасць і жыццельная тупасць. У гэтых малых ішарках патрыятызму і нявысвядзенага пакуль што з'яўлення не могуць. Можна, гэта і не ён падпаліў на-огул.

ПОНЕДЕЛЬНИК, 29 НОЯБРЯ

Первый
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.10, 17.00, 18.00, 23.15 "Новости".
06.05, 07.10, 08.15 "Доброе утро, Беларусь!".
06.45, 15.40 "Nota Bene".
07.05, 08.10, 18.25, 01.20 "Зона X".
07.30, 08.25, 11.50 "Деловая жизнь".
08.30 "В мире моторов".
09.10 "В центре внимания".
10.40, 16.50 "Маруся".
11.25, 21.45 "Государственная политика".
12.10 "Американская дочь".
14.05 "Жизнь как жизнь".
15.20, 18.15 "Новости региона".
16.15 "Спальный район".
18.30 "Арена".
18.50 "КЕНО".
19.00 Выборы-2010. Выступление кандидатов в президенты РБ.
20.00 "Ответный ход".
21.00 "Панорама".
22.10 "Доктор Хаус-5".
23.30 "Голова на лезвии".
01.30 "День спорта".
01.40 "Хоккей для всех".

НТВ-Беларусь
06.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 23.40 "Сегодня".
06.05 "НТВ утром".
08.35 "Программа максимум".
09.35, 15.35, 18.35 "Обзор. Чрезвычайное происшествие".
10.20 "Кулинарный поединок".
11.20 "Чистосердечное признание".
12.10 "До суда".
13.30 "Кодекс чести".
15.15 "Дело вкуса".
16.25 "Возвращение Мухтара".
19.35 "Литейный".
21.40 "Псевдоним "Албанец"-3".
00.05 "Честный понедельник".
01.00 "Школа злословия".

Мир
05.00, 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 21.00, 22.00, 23.00, 00.00, 01.00 "Новости".
05.05, 19.00 "Принцесса цирка".
06.05 "Вместе".
07.05 "Союзники".
07.35 "33 квадратных метра".
08.05 "Наши соседи".
09.05 "Реальные истории".
09.40 "Общий рынок".
10.05 "Волчица".
11.05, 12.05 "Главный конструктор".
13.05 "Охотники на драконов".
13.30 "Старшеклассники-2".
14.05 "Люба, дети и завод...".
14.35 "Охота за перемене мест".
15.20 "Дом с историей".
16.05, 23.05 "Исцеление любовью".
17.05, 00.05 "Слово за слово".
18.30 "Акцент".
18.30 "Личный интерес".
19.50 "Ключи от бездны".
20.45 "XX век: величайшие моменты истории".
21.35 "Фантастика под грифом "Секретно".
23.50 "Звездный ринг".
15.00 Концерт Михаила Задорнова.
16.00 "КульУРА!".
16.50 "Репортерские истории".
17.10 "Наше дело".
18.30 "Взрослые игры".
20.15 "Столичные подробности".
20.15 "В тему".
20.30 "В движении".
22.55 "Столичный футбол".
23.25 "Кара небесная".

СТВ
06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 "24 часа".
06.10, 17.20 "Минщина".
06.20, 07.45 "Утро. Студия хорошего настроения".
07.40, 20.10 "СТВ-спорт".
08.30 "Неделя".
09.35 "Большой завтрак".
10.05 "Пять историй".
10.40 "Богатая и любимая".
11.40, 17.30 "Званый ужин".
12.35 "Фантастика под грифом "Секретно".
13.50 "Звездный ринг".
15.00 Концерт Михаила Задорнова.
16.00 "КульУРА!".
16.50 "Репортерские истории".
17.10 "Наше дело".
18.30 "Взрослые игры".
20.15 "Столичные подробности".
20.15 "В тему".
20.30 "В движении".
22.55 "Столичный футбол".
23.25 "Кара небесная".

Белсат
07.00 "Тыдзень у "Аб"ектыве".
07.30, 17.05, 21.25 "Выбары-2010".
07.45 "Гісторыя пад знакам "Пагоні".
07.55, 19.10 "Прас-экспрэс".
08.10 "ПраСвет".
08.40 "Эксперт".
09.00 "Рэмарка".
09.20 "Моўнік".
09.30 "Басанож па свеце".
09.55 "Восем жыццёў "Жука" КФЗ-1348".
11.20, 17.45 "Час гонару".
12.05, 22.00 "Беспрацоўныя панядзелкі".
17.00, 21.00, 23.55 "Аб"екты".
17.20 "Сонечная здаіда".
18.30, 23.50 "Стабільнасць".
18.35 "Госць "Белсата".
18.50 "Кроў і попел Дражня".
19.25 "Кальханка для самых маленькіх".
19.35 "Еўропа сёння".
20.00 "Блізкая гісторыя. Іншы погляд. "Сэрца за кратамі".
21.40 "Рэмарка".

ЛАД
06.35, 22.55 "Універ".
07.00 "ЛДное утро".
08.00, 15.40, 21.10 "Тэлебарометр".
08.05, 17.50 "Чисто английские убийства".
09.10 "Четвертая группа".
10.20 "Умри, но не сейчас".
12.45 "Пра мастацтва".
13.10 "Контральная закупка".
13.45 "Модный приговор".
14.50 "Понять. Простить".
15.25 "Хочу знать" с Михаилом Ширвиндтом".
16.15 "Обручальное кольцо".
17.05 "Слово женщине".
18.20 "Счастливы вместе".
18.55 "Пусть говорят" с Андреем Малаховым".
20.00 "Время".
21.05 "Побег".
22.20 "Геннадий Хазанов. Мистический автопортрет".
23.45 "Несекретные материалы".

РТР-Беларусь

07.00 "Утро России".
09.00 "Картина мира".
09.55 "Погода на неделю".
10.00 "Городок".
10.20 "Утренняя почта".
11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.45 "Вести".
11.30, 18.50 "Ефросинья".
12.20, 17.20 "Кулагин и партнеры".
12.50 "Комната смеха".
13.50, 16.50, 19.50, 23.35 "Новости — Беларусь".
14.30 "О самом главном".

ШТО? ДЗЕ? КАЛІ?

27 лістапада — 6 снежня

МІНСК Тэатры

Нацыянальны акадэмічны тэатр імя Янкі Купалы
На сцэне Рэспубліканскага палаца культуры прафсаюзаў
28 — "Translations".
29 — "Хам".
На сцэне Цэнтральнага дома афіцэраў
27 — "Сымон-музыка".
На сцэне Дома культуры імя Дзяржынскага
2 — "Паўлічка".
Малая сцэна Канцэртнай залы "Мінск"
1, 2 — "Старомодная камядзя".

Нацыянальны акадэмічны Вялікі тэатр оперы і балета
27 — "Шопеніана", "Пахита", "Трыстан і Ізолда".
28 — "Терем-Теремок", "Шопеніана", "Пахита", "Трыстан і Ізолда".
29 — Тэатр "Кіев модерн-балет" прадставіць спектакль "Шелкучык".
30 — "Кармен".
1 — "Бадзерка".
2 — "Рэкіем".
3, 4 — "Бахчисарайскі фонтан".

Рэспубліканскі тэатр беларускай драматургіі
27, 1 — "Белы ангел з чорнымі крыльямі".
28 — "Сольны канцэрт ансамбля "Дзілжанс-джаз".
29 — "Карусель".
30 — "Прыгоды маленькай ведзьмы".
5 — "Сонечка".

Нацыянальны акадэмічны драматычны тэатр імя М.Горкага
27 — "Звезды сьдзьмога неба".
28 — "Доходное место".
30 — "Дева и смерть".
1 — "Земляничная поляна".
2 — "Эсфирь".
3 — "Женіх".
4 — "Мимимы больно".
Тэатр-студыя кінаакцэра
27 — "Филумена Мартурано".
28, 30 — "Последняя женщина сеньора Хуана".
Беларускі дзяржаўны тэатр лялькі
27 — "Мойдодыр".
28 — "Марынка-краніўніца".
5 — "Морозко".

Тэатр юнага глядача
27 — "Шытая лялька Рэзгэді Эн".
28 — "Прыгоды Бібігона".
30 — "Мешчанін у шляхецтва".
2 — "Трошки пшчоты".
3 — "Дарога на Віпфлеем".
4 — "Дзюймавачка".
5 — "Брык і Шуся шукаюць лета".

Брэст

Брэсцкі акадэмічны тэатр драмы
27 — "Чорны ангел с белымі крыльямі".
28 — "Акомпаніатар".
1 — "Чорны ангел с белымі крыльямі".
4 — "Стриптиз". У галоўных ролях — Валерый Гаркалін і Аляксандр Андрэенка.
Брэсцкая абласная філармонія
28 — Канцэрт Прэзідэнцкага аркестра Рэспублікі Беларусь.
30 — Камерны аркестр Брэсцкай філармоніі.
2, 3 — Музычная капіла "Сонорус".

Віцебск

Нацыянальны акадэмічны драматычны тэатр імя Я.Коласа
28 — "Квартэт".
30 — "Бездань", "Шагал...Шагал...".
Віцебская абласная філармонія
27 — Канцэрт камерна-вакальнай музыкі, спявае саліст Віцебскай абласной філармоніі Леанід Кажарскі (юбілейны канцэрт).
30 — "Триумф джаза", канцэрт джазавай музыкі.
Беларускі тэатр "Лялька"
27 — "Церам-церамак".
28, 30 — "Аладзін".

Гродна

Гродзенскі драматычны тэатр
27 — "Незваны госьць".
28 — "Іграем в Маршак", "Гольі король".
Гродзенская абласная філармонія
27 — Вечар інструментальнай музыкі.
29 — Вечар сучасных харэаграфічных мініюраў.
30 — Закрыццё Міжнароднага фестывалю "Беларуская музычная восень".
3 — Маскоўскі тэатр-студыя "Человек", "Стриптиз", камедыя. У галоўных ролях — Валерый Гаркалін і Аляксандр Андрэенка.

Магілёў

Магілёўскі абласны тэатр драмы
27 — "... и Вера".
28 — "Волшебник Изумрудного города", "Сильвия".
Магілёўская абласная філармонія
3 — Народны артыст СССР Уладзімір Співакоў і аркестр "Виртуозы Москвы".

ПЕРЕД ПРЕМЬЕРОЙ

Юрий ТРОЯН: «Мне все равно, что скажет Елизарьев...»

27 и 28 ноября на сцене Национального академического Большого театра оперы и балета — премьера одноактного балета "Тристан и Изольда" на музыку Рихарда Вагнера. Эта постановка — своего рода дебют нынешнего худрука балета хореографа Юрия Трояна.

Напомним, что народный артист Юрий Троян стал руководителем белорусским балетом после того, как из театра со скандалом ушел Валентин Елизарьев. Елизарьев не скрывает, что обижен на Трояна за то, что тот его якобы не поддержал.

В прессе отмечалось, что Юрий Троян давно не делал собственных спектаклей. Некоторые высказываются крайне жестко: мол, в 60 лет начинать ставить...

Юрий Антонович понимает, что его "Тристана и Изольду" критики будут разбирать даже не на запчасти — на молекулы. Но говорит, что готов к самой крутой критике. В том числе и со стороны известного хореографа Елизарьева. Об этом он накануне премьеры сказал "Народной Воле".

— Я понимаю, что мне будет обеспечено самое пристальное внимание, — говорит Троян. — Кстати, эта постановка не является моим дебютом, ибо ставить я начал очень рано — лет в 27—28. У меня были концертные номера, я ставил танцы для нескольких фильмов, на сцене нашего театра шел шоу-балет "Крылья памяти".

Просто потом я занял должность заместителя тогдашнего директора театра Валентина Николаевича Елизарьева и повесил себя другому делу, сознательно отказавшись от попыток делать собственные балеты. А сейчас такая возможность есть.

Я не считая себя профессиональным хореографом. Профессиональный хореограф — это человек, который зарабатывает деньги и всю жизнь занимается этим делом. У меня есть другие профессии. Но мне интересна хореография.

Получился ли балет "Тристан и Изольда"? Как минимум дан достаточно весомый материал для исполнителей — это будут хорошие, яркие роли. И если артисты здорово станцуют, то я буду считать, что моя миссия выполнена. А критика... Спасибо за то, что есть и хорошие слова. Но переживем и плохие...

— Вам важно, что скажет Елизарьев, увидев ваш спектакль?
— Нет. К сожалению, я знаю, что он скажет...

— В ваших планах есть новые постановки?
— Планы есть, но я не хотел бы о них рассказывать. Как начинаю много говорить, так сразу что-то срывается...

В работе над "Тристаном и Изольдой" в качестве педагога принимала участие и первая жена Трояна, известная в прошлом белорусская балерина Людмила Бржозовская. Юрий Троян говорил: несмотря на то, что их совместная жизнь не сложилась, он все время находится под влиянием Людмилы Генриховны.

— Как бы складывались наши отношения, наше профессиональное сотрудничество никогда не прерывалось и всегда было очень искренним, — отмечает Юрий Антонович.

К слову, балет "Тристан и Изольда" в жизни Трояна и Бржозовской был не проходным. — Роль Тристана в балете, поставленном в нашем театре в начале 1970-х, была первой сольной ролью, которую доверили мне, 17-летнему танцовщику, пришедшему в театр, — вспоминает Юрий Троян. — Это была наша первая совместная работа с Людмилой Бржозовской. И наш первый настоящий успех. Потом этот балет ушел из репертуара. Но воспоминания об этом спектакле остались где-то глубоко в душе, как первая любовь...

О чем балет?
"Если говорить просто, то королева изменила королю с его любимым племянником и верным рыцарем, — рассказывает худрук балета. — Мне очень интересно, как ведут себя три главных героя — король Марк, его жена Изольда и рыцарь Трыстан. По словам Трояна, вариантов финала у этой истории было много...

Кстати, специально для этого балета Юрий Троян написал стихи. "Мне хотелось, чтобы был какой-то стихотворный пролог, который ввел бы в спектакль, — рассказывает Юрий Антонович. — Я долго искал стихи, почему-то больше всего мне хотелось, чтобы это был Шекспир. Но не нашел. И, хотя meget, это не скромно, написал сам..."

В ведущих партиях "Тристана и Изольды" занято несколько составов лучших артистов Большого — Ольга Гайко, Людмила Кудрявцева, Антон Кравченко, Денис Климов, Юрий Ковалев и Олег Еромкин.

Марина КОКТЫШ.

ВТОРНИК, 30 НОЯБРЯ

Первый
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 23.15 "Новости".
06.05, 01.15 "День спорта".
06.10, 07.10, 08.15 "Доброе утро, Беларусь!".
07.05, 08.10, 18.25, 01.10 "Зона X".
07.30, 08.30, 11.50 "Деловая жизнь".
08.35 "Арена".
09.10, 21.45 "Государственная политика".
09.40, 20.00 "Маргоша".
10.30, 16.25 "Спальный район".
11.00, 17.05 "Маруся".
12.10 "Королева".
14.05 "Ответный ход".
15.20, 18.15 "Новости региона".
15.40 "Автошкола".
18.30 "Сфера интересов".
18.50 "КЕНО".
19.00 Выборы-2010. Выступление кандидатов в президенты РБ.
21.00 "Панорама".
22.10 "Доктор Хаус-5".
23.30 "Фокусники".

ОНТ
06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.25 "Наши новости".
06.05 "Наше утро".
09.05 "Жить здорово!".
10.25 "Моя жена меня приворожила".
11.05, 13.05, 16.10, 18.15, 21.00, 23.40 "Новости спорта".
11.10 "Котовский".
12.10 "Детективы".
13.10 "Контрольная закупка".
13.45 "Модный приговор".
14.50 "Понять. Простить".
15.25 "Хочу знать" с Михаилом Ширвиндтом".
16.15 "Обручальное кольцо".
17.05 "Слово женщине".
18.20 "Счастливы вместе".
18.55 "Пусть говорят" с Андреем Малаховым".
20.00 "Время".
21.05 "Побег".
22.20 "Геннадий Хазанов. Мистический автопортрет".
23.45 "Несекретные материалы".

НТВ-Беларусь

06.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 23.40 "Сегодня".
06.05 "НТВ утром".
08.40 "Русские сенсации".
09.35, 15.35, 18.35 "Обзор. Чрезвычайное происшествие".
10.20 "Журналирный вопрос".
11.25 "Женский взгляд".
12.10 "До суда".
13.30 "Кодекс чести".
15.15 "Дело вкуса".
16.25 "Возвращение Мухтара".
19.35 "Литейный".
21.40 "Псевдоним "Албанец"-3".
00.05 "Косвенные улики".

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 "24 часа".
06.10, 17.20 "Минщина".
06.20, 07.45 "Утро. Студия хорошего настроения".
07.40, 20.10 "СТВ-спорт".
08.30 "Неделя".
09.35 "Большой завтрак".
10.05 "Пять историй".
10.40 "Богатая и любимая".
11.40, 17.30 "Званый ужин".
12.35 "Фантастика под грифом "Секретно".
13.50 "Звездный ринг".
15.00 Концерт Михаила Задорнова.
16.00 "КульУРА!".
16.50 "Репортерские истории".
17.10 "Наше дело".
18.30 "Взрослые игры".
20.15 "Столичные подробности".
20.15 "В тему".
20.30 "В движении".
22.55 "Столичный футбол".
23.25 "Кара небесная".

Белсат

07.00, 17.00, 21.00, 00.05 "Аб"екты".
07.25, 17.05, 21.25 "Выбары-2010".

РТР-Беларусь

07.00 "Утро России".
09.20, 18.50 "Ефросинья".
10.10 "Героями не рождаются. История Золотой звезды".
11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.30 "Вести".
11.30 "Ничего личного".
11.45, 17.20 "Кулагин и партнеры".
12.15, 20.30 "Застывшие депеши".
13.50, 16.50, 19.50, 23.20 "Новости — Беларусь".
14.30 "О самом главном".
15.25 "Настоящая жизнь".
16.20 "Дворик".
17.50 "Черная богиня".
22.20 "Телохранитель. Охота на свидетеля".
23.50 "Я еще все сыграю!".
Вячеслав Невинный".

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 "24 часа".
06.10, 17.20 "Минщина".
06.20, 07.45 "Утро. Студия хорошего настроения".
07.40, 20.10 "СТВ-спорт".
08.30 "Неделя".
09.35 "Большой завтрак".
10.05 "Пять историй".
10.40 "Богатая и любимая".
11.40, 17.30 "Званый ужин".
12.35 "Фантастика под грифом "Секретно".
13.50 "Звездный ринг".
15.00 Концерт Михаила Задорнова.
16.00 "КульУРА!".
16.50 "Репортерские истории".
17.10 "Наше дело".
18.30 "Взрослые игры".
20.15 "Столичные подробности".
20.15 "В тему".
20.30 "В движении".
22.55 "Столичный футбол".
23.25 "Кара небесная".

Лад

06.35, 23.05 "Универ".
07.00 "ЛДное утро".
08.00, 21.20 "Тэлебарометр".
08.05, 22.25 "Інтерны".
08.30, 17.45 "Чисто английские убийства".
09.35, 16.45 "Вышел ежик из тумана".
10.45 "Одиноким предоставляется общежитие".
10.45 "Сфера интересов".
10.50 "Боец. Рождение легенды".

Мир

11.40, 17.30 "Званый ужин".
12.35, 18.30 "Взрослые игры".
13.50 "Не ври мне!".
14.40 "Студенты-2".
15.35 "Военная тайна".
16.00 "Столичный футбол".
20.00 "Столичные подробности".
20.15 "Добрый вечер, малыш!".
20.25 "Меч".
21.25 "Пять минут".
21.30 "Волшебный город".
22.05 "Автопанорама".
22.55 "Дураки, дороги, деньги".
23.55 "Боец чести".
00.45 "Боец. Рождение легенды".

Лад

06.35, 23.05 "Универ".
07.00 "ЛДное утро".
08.00, 21.20 "Тэлебарометр".
08.05, 22.25 "Інтерны".
08.30, 17.45 "Чисто английские убийства".
09.35, 16.10 "Вышел ежик из тумана".
10.45 "Сфера интересов".
10.50 "Боец. Рождение легенды".

Мир

05.00, 06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 21.00, 22.00, 23.00, 00.00, 01.00 "Новости".
05.05, 19.00 "Принцесса цирка".
06.05 "Тик-так".
06.20 "Путешествие со вкусом".
07.05, 14.35 "Реальные истории".
07.35 "33 квадратных метра".

СРЕДА, 1 ДЕКАБРЯ

Первый
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 23.15 "Новости".
06.05, 01.15 "День спорта".
06.10, 07.10, 08.15 "Доброе утро, Беларусь!".
07.05, 08.10, 01.05 "Зона X".
07.30, 11.50 "Деловая жизнь".
08.35 "Сфера интересов".
09.10, 21.45 "Государственная политика".
09.40, 20.00 "Маргоша".
10.30, 16.10 "Спальный район".
11.00, 16.50 "Маруся".
12.10 "Если ты меня слышишь".
14.05 "Здоровье".
14.30 "Мелница моды-2010".
15.20, 18.15 "Новости региона".
15.40 "Проверка слухов".
18.25 "Земельный вопрос".
18.45 "Спортлото 5 из 36".
18.50 "КЕНО".
19.00 Выборы-2010. Выступление кандидатов в президенты РБ.
21.00 "Панорама".
22.10 "Доктор Хаус-5".
23.30 "Достучаться до небес".

ОНТ
06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30, 23.25 "Наши новости".
06.05 "Наше утро".
09.05 "Жить здорово!".
10.25 "Моя жена меня приворожила".
11.05, 13.05, 16.10, 18.15, 21.00, 23.40 "Новости спорта".
11.10 "Котовский".
12.10 "Детективы".
13.10 "Контрольная закупка".
13.45 "Модный приговор".
14.50 "Понять. Простить".
15.25 "Хочу знать".
16.15 "Обручальное кольцо".
17.05 "Слово женщине".
18.20 "Счастливы вместе".
18.55 "Пусть говорят" с Андреем Малаховым".
20.00 "Время".
21.05 "Гаражи".
22.20 "Среда обитания".
23.45 "Спецрасследование".

РТР-Беларусь

07.00 "Утро России".
09.20, 18.50 "Ефросинья".
10.10 "Диабет. Приговор отменен".
11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.30 "Вести".
11.30, 17.20 "Кулагин и партнеры".
12.00, 20.30 "Застывшие депеши".
13.50, 16.50, 19.50, 23.20 "Новости — Беларусь".
14.30 "О самом главном".
15.25 "Настоящая жизнь".
16.20 "Дворик".
17.50 "Черная богиня".
22.20 "Телохранитель".
23.50 "Покушение на Данана".

НТВ-Беларусь

06.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 23.40 "Сегодня".

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 "24 часа".
06.10, 17.20 "Минщина".
06.20, 07.45 "Утро. Студия хорошего настроения".
07.40, 20.10 "СТВ-спорт".
08.30 "Неделя".
09.35 "Большой завтрак".
10.05 "Пять историй".
10.40 "Богатая и любимая".
11.40, 17.30 "Званый ужин".
12.35 "Фантастика под грифом "Секретно".
13.50 "Звездный ринг".
15.00 Концерт Михаила Задорнова.
16.00 "КульУРА!".
16.50 "Репортерские истории".
17.10 "Наше дело".
18.30 "Взрослые игры".
20.15 "Столичные подробности".
20.15 "В тему".
20.30 "В движении".
22.55 "Столичный футбол".
23.25 "Кара небесная".

Лад

06.35 "Универ".
07.00 "ЛДное утро".
08.00, 21.20 "Тэлебарометр".
08.05 "Інтерны".
08.30, 17.45 "Чисто английские убийства".
09.35, 16.10 "Вышел ежик из тумана".
10.45 "Сфера интересов".
10.50 "Боец. Рождение легенды".

Мир

11.40, 17.30 "Званый ужин".
12.35, 18.30 "Взрослые игры".
13.50 "Не ври мне!".
14.40 "Студенты-2".
15.35 "Военная тайна".
16.00 "Столичный футбол".
20.00 "Столичные подробности".
20.15 "Добрый вечер, малыш!".
20.25 "Меч".
21.25 "Пять минут".
21.30 "Волшебный город".
22.05 "Автопанорама".
22.55 "Дураки, дороги, деньги".
23.55 "Боец чести".
00.45 "Боец. Рождение легенды".

ЧЕТВЕРГ, 2 ДЕКАБРЯ

Первый
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 23.15 "Новости".

10.25 "Моя жена меня приворожила".
11.05, 13.05, 16.10, 18.15, 21.00, 23.35 "Новости спорта".

РТР-Беларусь
07.00 "Утро России".
09.20, 18.50 "Ефросинья".

НТВ-Беларусь
06.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 23.40 "Сегодня".
06.05 "НТВ утром".

СТВ
06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 "24 часа".

11.30 "Дальние родственники".
11.40, 17.30 "Званы ужин".
12.35, 18.30 "Взрослые игры".

ПЯТНИЦА, 3 ДЕКАБРЯ

Первый
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 00.05 "Новости".

14.00 "Студенты international".
15.30 "Дураки, дороги, деньги".
16.50 "Здравствуй, доктор!".

14.00 "Расшифровать дресс-код".
14.30 "Внеклассный час".
14.45, 23.50 "Налетчики".

07.05 "Откровенный разговор".
07.35 "33 квадратных метра".
08.05 "Наши соседи".

08.10 "Репартаж".
08.35 "Близкая история. Иные взгляды".
08.55 "Хто ёсць кім?".

СУББОТА, 4 ДЕКАБРЯ

Первый
06.35 "Приключения пингвиненка Лоло".
07.05, 00.35 "День спорта".

РТР-Беларусь
07.00 "Вся Россия".
07.15 "Семейная мелодрама".

НТВ-Беларусь
06.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 "Сегодня".
06.05 "НТВ утром".

08.50 "Спасатели".
09.20 "Живут же люди!".
10.20 "Главная дорога".

13.25 "Новые путешествия дилетанта".
13.55 "Республика ШКИД".
14.55 "Видимо-невидимо".

15.10 Биатлон. Кубок мира. Спринт. Мужчины. Прямая трансляция.

07.00, 17.00, 21.00, 00.15 "Аб'екты".
07.25 Праект "Будучыня".
07.50 "Асабіты капітал".

10.10 "Вкусный мир".
10.40 "Бал сказок".
12.20 Мультифильм.

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 5 ДЕКАБРЯ

Первый
07.45 "День спорта".
07.55 "Приключения пингвиненка Лоло".

РТР-Беларусь
07.00 "Моя планета".
07.30 "Сваты-3".

НТВ-Беларусь
07.20 Мультифильм.
08.00, 10.00, 13.00, 16.00 "Сегодня".

10.00 "Очевидец" представляет: самое смешное.
10.50 "Большой завтрак".

15.10 Биатлон. Кубок мира. Гонка преследования. Мужчины. Прямая трансляция.

18.00, 01.30 "Мамаши".
Худ.фильм.
20.00 "Вместе".

18.05 "Усяго найлепшага!".
Дак.фільм.
19.40 "Гісторыя пад знакам "Пагоні".

21.00, 23.45 "Тыдзень у "Аб'ектыве".
21.35 "Эксперт".
21.50 "Пасля канца свету".

Канцэртны
Мінск, 27 лістапада
Палац Рэспублікі
Канцэрт групы «Чиж і С».

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск,
вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная:
тэл.
(017) 3286871.
Тэл./факс
рэдакцыі:
(017) 3286904, 3286906
E-mail:
nv@promedia.by
http://www.nv-online.by